

31994R0040

1994.1.14.

AZ EURÓPAI KÖZÖSSÉGEK HIVATALOS LAPJA

L 11/1

A TANÁCS 40/94/EK RENDELETE
(1993. december 20.)
a közösségi védjegyről

AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Közösséget létrehozó szerződésre és különösen annak 235. cikkére,

tekintettel a Bizottság javaslatára ⁽¹⁾,

tekintettel az Európai Parlament véleményére ⁽²⁾,

tekintettel a Gazdasági és Szociális Bizottság véleményére ⁽³⁾,

mivel a gazdasági tevékenység harmonikus fejlődését, valamint a folyamatos és kiegyensúlyozott növekedést a Közösségen belül megfelelően működő, a nemzeti piacokéhoz hasonló feltételeket nyújtó belső piac kiteljesítésével kívánatos előmozdítani; mivel az ilyen piac létrehozásának és minél egységesebb piaccá alakításának érdekében nemcsak az áruk és a szolgáltatások szabad mozgását gátló akadályokat kell lebontani és a verseny torzítását kizáró intézkedéseket kell bevezetni, hanem ezen túlmenően olyan jogi feltételeket kell teremteni, amelyek lehetővé teszik, hogy a vállalkozások – akár az áruk előállítása és forgalmazása, akár a szolgáltatások nyújtása tekintetében – közösségi méretekhez igazítsák tevékenységeiket; mivel e célok érdekében a vállalkozások termékeit és szolgáltatásait – a határokon való tekintet nélkül – a Közösség egész területén azonos eszközökkel megkülönböztethetővé tevő védjegyeknek a vállalkozások rendelkezésére álló jogi eszközök között kell szerepelniük;

mivel a Közösség említett céljainak elérése érdekében a Közösség fellépése látszik szükségesnek; mivel e fellépés magában foglalja a

védjegyekre vonatkozó olyan közösségi rendelkezések megalkotását, amelyek révén a vállalkozások egyetlen eljárás rend keretében egységes oltalmat élvező, a Közösség területének egészére kiterjedő hatályú, egységes oltalmat élvező közösségi védjegyet szerezhetnek; mivel a közösségi védjegy egységes jellegének az előbbiekben kifejtett elvét, ha e rendelet másként nem rendelkezik, alkalmazni kell;

mivel a tagállamok jogszabályai által a védjegyjogosultak számára biztosított jogok területiségének korlátja nem szüntethető meg a jogszabályok közelítésével; mivel annak érdekében, hogy a vállalkozások számára a közös piac egészén megnyíljon a korlátozásoktól mentes gazdasági tevékenység lehetősége, olyan védjegyeket kell megalkotni, amelyek valamennyi tagállamban közvetlenül alkalmazandó, egységes közösségi szabályozás hatálya alá tartoznak;

mivel a Szerződés nem rendelkezett ilyen jogintézmény létrehozására vonatkozó különös hatáskörökről, ezért a Szerződés 235. cikkét kell alkalmazni;

mivel a védjegyekre vonatkozó közösségi szabályozás mindazonáltal nem lép a tagállamok védjegyekre irányadó jogszabályainak helyébe; mivel annak előírása, hogy a vállalkozások védjegyeiket közösségi védjegyként lajstromoztassák, nem tűnik indokoltnak; mivel a nemzeti védjegyoltalom fennmaradása továbbra is szükséges az olyan vállalkozások számára, amelyek védjegyeikre nem igénylik a közösségi szintű oltalmat;

mivel a közösségi védjegyoltalomból eredő jogok kizárólag lajstromozás útján szerezhetők meg, és a lajstromozásnak nem lehet helye különösen akkor, ha a védjegy nem alkalmas a megkülönböztetésre, jogszabállyal ellentétben áll, vagy korábbi jogokkal ütközik;

⁽¹⁾ HL C 351., 1980.12.31., 1. o. és HL C 230., 1984.8.31., 1. o.

⁽²⁾ HL C 307., 1983.11.14., 46. o. és HL C 280., 1991.10.28., 153. o.

⁽³⁾ HL C 310., 1981.11.30., 22. o.

mivel a közösségi védjegy által nyújtott oltalom – amelynek rendeltetése különösen annak biztosítása, hogy a védjegyet hordozó

áru vagy a védjegy alatt nyújtott szolgáltatás a védjegyjogosulttól származik – a védjegy és a megjelölés, valamint az érintett áruk vagy szolgáltatások azonossága esetén feltétlen; mivel az oltalom a megjelölés és a védjegy, valamint az érintett áruk vagy szolgáltatások hasonlósága esetére is kiterjed; mivel az összetéveszthetőséggel összefüggésben a hasonlóság fogalmát értelmezni kell; mivel az összetéveszthetőség, amelynek értékelése számos tényezőtől – különösen a védjegy piaci ismertségétől, attól a képzettársítástól, amelyet a használt vagy a védjegyként lajstromozott megjelölés előidézik, valamint a védjegy és a megjelölés közötti, valamint a velük megjelölt áruk vagy szolgáltatások közötti hasonlóság mértékétől – függ, az oltalom szempontjából különös feltételt képez;

mivel az áruk szabad mozgásának elvéből adódóan a közösségi védjegy jogosultja nem tilthat el mást a védjegy használatától olyan árukkal kapcsolatban, amelyeket a védjegy alatt ő hozott forgalomba vagy az ő hozzájárulásával hoztak forgalomba a Közösségben, kivéve ha az áruk további forgalmazásának ellenzéséhez jogos érdeke fűződik;

mivel csak akkor indokolt oltalomban részesíteni a közösségi védjegyet és a vele ütköző, korábban lajstromozott védjegyet, ha e védjegyeket ténylegesen használják;

mivel a közösségi védjegy a vagyoni forgalom olyan tárgyának tekintendő, amelynek léte független attól a vállalkozástól, amelynek áruit vagy szolgáltatásait jelöli; mivel ennek megfelelően a védjegynek átruházhatónak kell lennie, azonban biztosítani kell, hogy az átruházás mindeközben ne eredményezhesse a fogyasztók megtévesztését; lehetővé kell tenni továbbá, hogy a jogosult a védjegyet más javára biztosítésként adja, valamint annak használatát más számára engedélyezze;

mivel az e rendelet által létrehozott védjegyjogi szabályok végrehajtásához minden védjegy esetében közösségi szintű közigazgatási eszközökre van szükség; mivel ezért a Közösség jelenlegi intézményi felépítésének és hatásköri egyensúlyának megőrzése mellett elengedhetetlen a Belső Piaci Harmonizációs Hivatal (védjegyek és formatervezési minták) létrehozása, amely szakmai téren függetlenséget élvez, valamint jogi, közigazgatási és pénzügyi önállósággal rendelkezik; mivel e célból szükséges és helyénvaló, hogy e Hivatal a Közösség jogi személyiséggel rendelkező és az e rendelet által reá ruházott végrehajtó hatáskört gyakorló szerve legyen, amely a közösségi jog keretein belül működik, anélkül, hogy ezáltal elvonná a Közösség intézményeinek hatáskörét;

mivel biztosítani kell, hogy az ügyfelek, akiket a Hivatal által hozott határozat érint, a védjegyjog sajátos jellegének megfelelő jogi védelemben részesüljenek; mivel e célból rendelkezni kell az elbírálok és a Hivatal különböző osztályainak határozatai elleni fellebbezés lehetőségéről; mivel, ha a megtámadott határozatot

hozó szervezeti egység saját hatáskörben a fellebbezésnek nem ad helyet, a fellebbezést határozathozatal céljából a Hivatal fellebbezési tanácsainak egyikéhez kell áttenni; mivel a fellebbezési tanács határozatainak felülvizsgálata keresettel kérhető az Európai Közösségek Bíróságától, amelynek hatásköre kiterjed a megtámadott határozat megsemmisítésére vagy megváltoztatására;

mivel az 1993. június 8-i 93/350/Euratom, ESZAK, EKG határozattal ⁽¹⁾ módosított, az Európai Közösségek Elsőfokú Bíróságának létrehozásáról szóló 1988. október 24-i 88/591/ESZAK, EKG, Euratom tanácsi határozat ⁽²⁾ értelmében első fokon e bíróság gyakorolja a Közösségeket létrehozó szerződések – különös tekintettel az EK-Szerződés 173. cikkének második albekezdése alapján benyújtott fellebbezésekre – és a végrehajtásukra elfogadott jogszabályok által a Bíróságra ruházott hatáskört, kivéve ha a közösségi jog hatálya alá tartozó testületet létrehozó jogszabály másként nem rendelkezik; mivel az e rendelet által a Bíróságra ruházott, a fellebbviteli bíróságok határozatainak megsemmisítésére és megváltoztatására vonatkozó hatáskört a Bíróságnak a fenti határozattal összhangban első fokon is megfelelően gyakorolnia kell;

mivel a közösségi védjegyek oltalmának erősítése érdekében a tagállamoknak – saját nemzeti jogrendszerükre figyelemmel – a lehető legkorlátozottabb számban ki kell jelölniük a közösségi védjegyek bitorlásával és érvényességével összefüggő ügyekre hatáskörrel rendelkező első- és másodfokú nemzeti bíróságokat;

mivel a közösségi védjegyek érvényessége és bitorlása tárgyában hozott határozatoknak a Közösség egész területére kiterjedő hatállyal kell bírniuk, ugyanis ez az egyetlen módja annak, hogy elkerülhetők legyenek a bíróságok, illetve a Hivatal által hozott határozatok közötti ellentmondások, továbbá, hogy megőrizhető legyen a közösségi védjegyek egységes jellege; mivel a polgári és kereskedelmi ügyekben a joghatóságról és a bírósági határozatok végrehajtásáról szóló Brüsszeli Egyezmény rendelkezéseit a közösségi védjegyekkel összefüggő valamennyi perre alkalmazni kell, kivéve ha e rendelet az említett rendelkezésektől eltérően nem rendelkezik;

mivel az ugyanazon felek között azonos cselekmények tárgyában a közösségi védjegyoltalom és az azzal párhuzamos nemzeti védjegyoltalom alapján indult perekben el kell kerülni, hogy egymásnak ellentmondó ítéletek szülessenek; mivel ennek érdekében, ha a perek ugyanabban a tagállamban indultak, ezt a célt a nemzeti eljárási szabályok alapján kell megvalósítani, amelyeket e rendelet nem érint, ha a perek azonban különböző tagállamokban indultak, a fentiekben említett Brüsszeli Egyezménynek a perek

⁽¹⁾ HL L 144., 1993.6.16., 21. o.

⁽²⁾ HL L 319., 1988.11.25., 1. o. és helyesbítés, HL L 241., 1989.8.17., 4. o.

felfüggesztésére és a kapcsolódó perekre vonatkozó szabályait követő rendelkezések alkalmazása tűnik megfelelőnek;

mivel a Hivatal teljes önállóságának és függetlenségének biztosítása érdekében szükséges, hogy önálló költségvetéssel rendelkezzen, amelynek bevételeit főként a rendszer igénybevevői által fizetett díjak képezik; mivel azonban az Európai Közösségek költségvetését terhelő támogatásokat illetően továbbra is a Közösség költségvetési eljárása alkalmazandó; mivel továbbá a könyvvizsgálatot a Számvevőszék végzi;

mivel a rendelet alkalmazásához – különösen a díjrendelet, valamint a végrehajtási rendelet elfogadása és módosítása tekintetében – végrehajtási intézkedések szükségesek; mivel ezeket az intézkedéseket a Bizottságra ruházott végrehajtási hatáskörök gyakorlásának szabályairól szóló 1987. július 13-i 87/373/EGK tanácsi határozat ⁽¹⁾ III(b) eljárása 2. cikkében megállapított eljárási szabályoknak megfelelően a tagállamok képviselőiből álló bizottság közreműködésével a Bizottságnak kell elfogadnia,

ELFOGADTA EZT A RENDELETET:

I. CÍM

ÁLTALÁNOS RENDELKEZÉSEK

1. cikk

A közösségi védjegy

(1) Az e rendeletben foglalt feltételeknek megfelelően és az e rendeletben meghatározott módon lajstromozott áruvédjegy vagy szolgáltatási védjegy a továbbiakban: közösségi védjegy.

(2) A közösségi védjegyoltalom egységes jellegű, és a Közösség egész területén azonos hatályú: csak a Közösség egésze tekintetében lajstromozható, ruházható át vagy lehet arról lemondani, illetve képezheti megszűnést megállapító vagy törlést kimondó, illetve használatát tiltó határozat tárgyát. Ha e rendelet eltérően nem rendelkezik, ezt az elvet és jogkövetkezményeit kell alkalmazni.

2. cikk

A Hivatal

E rendelettel létrejön a Belső Piaci Harmonizációs Hivatal (védjegyek és formatervezési minták), a továbbiakban: a Hivatal.

3. cikk

Jogképesség

E rendelet végrehajtásának alkalmazásában jogi személy a gazdasági társaság, a cég vagy jogszabályok hatálya alá tartozó egyéb szervezet, ha a reá irányadó jogszabályok alapján saját nevében jogokat szerezhetsen, kötelezettségeket vállalhat, szerződéseket vagy más jogügyleteket köthet, perelhet és perelhető.

II. CÍM

A VÉDJEGEKRE VONATKOZÓ JOG

1. FEJEZET

A KÖZÖSSÉGI VÉDJEGY MEGHATÁROZÁSA A KÖZÖSSÉGI VÉDJEJYOLTALOM MEGSZERZÉSE

4. cikk

A közösségi védjegyoltalom tárgyát képező megjelölés

Közösségi védjegyoltalom tárgya lehet minden grafikailag ábrázolható megjelölés, így különösen szó – beleértve a személyneveket –, ábra, kép, alakzat, betű, szám, az áru vagy a csomagolás formája, ha e megjelölés alkalmas arra, hogy valamely

vállalkozás áruit vagy szolgáltatásait megkülönböztesse más vállalkozások áruitól vagy szolgáltatásaitól.

5. cikk

A közösségi védjegy jogosultjai

(1) Közösségi védjegyoltalom jogosultjai a következő természetes vagy jogi személyek lehetnek, a közjogi szervezeteket is ideértve:

a) valamely tagállam állampolgára, illetve a tagállamban honos jogi személy; vagy

⁽¹⁾ HL L 197., 1987.7.18., 33. o.

- b) az ipari tulajdon oltalmára létesült Párizsi Egyezményben (a továbbiakban: Párizsi Egyezmény) részes más állam állampolgára, illetve ilyen államban honos jogi személy; vagy
- c) a Párizsi Egyezményben nem részes állam olyan állampolgára, illetve ilyen államban honos olyan jogi személy, akinek vagy amelynek lakóhelye vagy székhelye, vagy valóságos és működő ipari vagy kereskedelmi telephelye a Közösség vagy a Párizsi Egyezményben részes állam területén van; vagy
- d) a Párizsi Egyezményben nem részes olyan állam – c) albekezdésben nem említett – állampolgára, illetve ilyen államban honos jogi személy, amely állam a közzétett közlemények szerint a saját állampolgárai, illetve jogi személyei részére nyújtott oltalommal azonos védjegyoltalmat biztosít valamennyi tagállam állampolgárai, illetve jogi személyei számára, és amely abban az esetben, ha a tagállamok állampolgárai, illetve jogi személyei számára előírja annak igazolását, hogy a megjelölést a származási országban védjegyként lajstromozták, ennek céljaira elfogadja annak igazolását, hogy a megjelölést közösségi védjegyként lajstromozták.

(2) Az (1) bekezdés alkalmazásában a hontalan személyek jogállásáról szóló, 1954. szeptember 28-án, New Yorkban aláírt egyezmény 1. cikke szerinti hontalan személyeket, valamint a menekültek jogállásáról szóló, 1951. július 28-án Genfben aláírt, és a menekültek jogállásáról szóló, 1967. január 31-én New Yorkban aláírt jegyzőkönyvvel módosított egyezmény 1. cikke szerinti menekülteket azon állam állampolgárainak kell tekinteni, amelyek területén szokásos tartózkodási helyük található.

(3) Az (1) bekezdés d) albekezdése alá tartozó állam állampolgárának, illetve jogi személyének igazolnia kell, hogy az általa benyújtott közösségi védjegybejelentés tárgyát képező megjelölést a származási országban védjegyként lajstromozták, kivéve ha a közzétett közlemények szerint a tagállamok állampolgárainak, illetve jogi személyeinek védjegyeit a szóban forgó származási országban annak igazolása nélkül lajstromozzák, hogy a megjelölés lajstromozás útján megszerzett korábbi közösségi védjegyoltalom vagy a tagállamok bármelyikében így megszerzett nemzeti védjegyoltalom alatt áll.

6. cikk

A közösségi védjegyoltalom megszerzésének módja

A közösségi védjegyoltalom lajstromozással szerezhető meg.

7. cikk

Feltétlen kizáró okok

- (1) A megjelölés nem részesülhet védjegyoltalomban, ha
- a) nem felel meg a 4. cikkben meghatározott követelményeknek;
- b) nem alkalmas a megkülönböztetésre;
- c) kizárólag olyan jelekből vagy adatokból áll, amelyeket a forgalomban az áru vagy a szolgáltatás fajtája, minősége, mennyisége, rendeltetése, értéke, földrajzi származása, előállítási vagy

teljesítési ideje, illetve egyéb jellemzője feltüntetésére használhatnak;

- d) kizárólag olyan jelekből vagy adatokból áll, amelyeket az általános nyelvhasználatban, illetve a tisztességes üzleti gyakorlatban állandóan és szokásosan alkalmaznak;

- e) kizárólag olyan formából áll, amely

- i. az áru jellegéből következik; vagy
- ii. a célzott műszaki hatás eléréséhez szükséges; vagy
- iii. az áru értékének a lényegét hordozza;

- f) a közrendbe vagy a közérkölcsebe ütközik;

- g) az áru, illetve a szolgáltatás fajtája, minősége, földrajzi származása vagy egyéb tulajdonsága tekintetében alkalmas a fogyasztók megtévesztésére;

- h) lajstromozásához az illetékes szerv nem járult hozzá, és a Párizsi Egyezmény 6ter cikke alapján nem részesülhet védjegyoltalomban;

- i) a Párizsi Egyezmény 6ter cikkében nem említett olyan jelvényt, emblémát vagy címert tartalmaz, amelyhez különleges közérdek fűződik, kivéve ha lajstromozásához az illetékes szerv hozzájárult.

(2) Az (1) bekezdést akkor is alkalmazni kell, ha a kizáró ok csak a Közösség egy részében áll fenn.

(3) Az (1) bekezdés b), c) és d) albekezdése alapján a megjelölés nincs kizárva a védjegyoltalomból, ha az árujegyzékben szereplő áruk, illetve szolgáltatások tekintetében használata révén megszerzte a megkülönböztető képességet.

8. cikk

Viszonylagos kizáró okok

- (1) A korábbi védjegy jogosultjának felszólalása alapján a megjelölés nem részesülhet védjegyoltalomban, ha

- a) az a korábbi védjeggyel azonos, és az árujegyzékében szereplő áruk, illetve szolgáltatások azonosak a korábbi védjegy árujegyzékében szereplő árukkal, illetve szolgáltatásokkal;

- b) azt azon a területen, ahol a korábbi védjegy oltalom alatt áll, a fogyasztók összetéveszthetik a korábbi védjeggyel való azonossága vagy hasonlósága, valamint az érintett áruk, illetve szolgáltatások azonossága vagy hasonlósága miatt; az összetéveszthetőség magában foglalja azt az esetet is, ha a fogyasztók a megjelölést gondolati képzettársítás (asszociáció) útján kapcsolhatják a korábbi védjeggyel.

(2) Az (1) bekezdés alkalmazásában „korábbi védjegy”:

a) a következőkben felsorolt minden olyan védjegy, amelynek bejelentési napja korábbi, mint a közösségi védjegybejelentés bejelentési napja – ha ennek helye van –, figyelembe véve az igényelt elsőbbségek napját:

- i. közösségi védjegy;
 - ii. valamely tagállamban, illetve – Belgium, Hollandia és Luxemburg esetében – a Benelux Védjegy hivatalnál lajstromozott védjegy;
 - iii. nemzetközi megállapodás alapján a tagállamra kiterjedő hatállyal lajstromozott védjegy;
- b) az a) albekezdésben említett védjegy lajstromozására irányuló bejelentés, feltéve hogy annak alapján a védjegyet lajstromozták;
- c) az olyan védjegy, amely a Párizsi Egyezmény 6bis cikke értelmében a közösségi védjegybejelentés bejelentési napjánál, illetve – elsőbbség igénylése esetén – az elsőbbség napjánál korábban vált a tagállamok bármelyikében közismertté.

(3) A védjegyjogosult felszólalása alapján nem részesülhet védjegyoltalomban a megjelölés, ha azt a képviselő, illetve az ügynök – a jogosult engedélye nélkül – saját nevében jelentette be lajstromozásra, kivéve ha a képviselő vagy az ügynök igazolja, hogy eljárása helyénvaló volt.

(4) A nem lajstromozott védjegy, illetve a helyi jelentőségű meghaladó mértékű kereskedelmi forgalomban használt bármely más megjelölés jogosultjának felszólalása alapján nem részesülhet védjegyoltalomban a megjelölés, ha – az irányadó tagállami jogszabályok szerint –

- a) a megjelöléshez fűződő jogokat a közösségi védjegybejelentés bejelentési napjánál, illetve – elsőbbség igénylése esetén – az elsőbbség napjánál korábban szerezték meg;
- b) a megjelöléshez fűződő jogok alapján a jogosult megtilthatja a későbbi védjegy használatát.

(5) A (2) bekezdés szerinti korábbi védjegy jogosultjának felszólalása alapján nem részesülhet továbbá oltalomban a korábbi védjeggel azonos vagy ahhoz hasonló megjelölés, ha az érintett áruk, illetve szolgáltatások nem hasonlóak, feltéve hogy – közösségi védjegy esetén – a korábbi közösségi védjegy a Közösségben, – korábbi nemzeti védjegy esetén – a korábbi nemzeti védjegy pedig az érintett tagállamban jó hírnevet élvez, és a megjelölés alapos ok nélkül történő használata sértene vagy tisztességtelenül kihasználná a korábbi védjegy megkülönböztető képességét vagy jó hírnevét.

2. FEJEZET

A KÖZÖSSÉGI VÉDJEGYOLTALOM JOGHATÁSAI

9. cikk

A közösségi védjegyoltalom tartalma

(1) A közösségi védjegyoltalom a jogosult számára kizárólagos jogokat biztosít. A kizárólagos jogok alapján a jogosult bárkivel szemben felléphet, aki engedélye nélkül gazdasági tevékenység körében használ

a) a közösségi védjeggel azonos megjelölést olyan árukkal, illetve szolgáltatásokkal kapcsolatban, amelyek azonosak a közösségi védjegy árujegyzékében szereplő árukkal, illetve szolgáltatásokkal;

b) olyan megjelölést, amelyet a fogyasztók a közösségi védjeggel összetéveszthetnek a megjelölés és a közösségi védjegy azonosága vagy hasonlósága, valamint a megjelölés és a közösségi védjegy árujegyzékében szereplő áruk, illetve szolgáltatások azonosága vagy hasonlósága miatt; az összetéveszthetőség magában foglalja azt az esetet is, ha a fogyasztók a megjelölést gondolati képzettársítás (asszociáció) útján kapcsolhatják a korábbi védjegyhez;

c) a közösségi védjeggel azonos vagy ahhoz hasonló megjelölést a közösségi védjegy árujegyzékében szereplő árukhoz, illetve szolgáltatásokhoz nem hasonló árukkal, illetve szolgáltatásokkal kapcsolatban, feltéve hogy a közösségi védjegy a Közösségben jó hírnevet élvez, és a megjelölés alapos ok nélkül történő használata sértene vagy tisztességtelenül kihasználná a közösségi védjegy megkülönböztető képességét vagy jó hírnevét.

(2) Az (1) bekezdésben szabályozott feltételek megvalósulása esetén tilos különösen

- a) a megjelölés elhelyezése az árun vagy csomagolásán;
- b) a megjelölést hordozó áru eladásra való felkínálása, forgalomba hozatala, valamint forgalomba hozatal céljából történő raktáron tartása, illetve szolgáltatás felajánlása vagy nyújtása a megjelölés alatt;
- c) a megjelölést hordozó áruk behozatala vagy kivitele;
- d) a megjelölés használata az üzleti iratokon vagy a reklámozásban.

(3) A közösségi védjegyoltalomból eredő jogok alapján harmadik felekkel szemben a védjegy lajstromozása meghirdetésének napjától lehet fellépni. Megfelelő összegű kártérítés kérhető azonban a közösségi védjegybejelentés meghirdetését követő olyan cselekmények miatt, amelyekkel szemben a lajstromozás meghirdetését követően a meghirdetés folytán fel lehetne lépni. Az ügyben eljáró bíróság a lajstromozás meghirdetéséig az ügy érdemében nem határozhat.

10. cikk

A közösségi védjegy megjelenítése szótárban

Ha a közösségi védjegynek szótárban, enciklopédiában vagy más hasonló kézikönyvben való megjelenítése azt a benyomást kelti,

hogy a védjegy az árujegyzékében szereplő áru vagy szolgáltatás fajtaneve, a mű kiadója a közösségi védjegyjogosult kérésére köteles – legkésőbb a következő kiadás alkalmával – a védjegy megjelenítése során gondoskodni annak feltüntetéséről, hogy lajstromozott védjegyről van szó.

11. cikk

Az ügynök vagy a képviselő nevében lajstromozott közösségi védjegy használatának megtiltása

Ha a jogosult ügynöke vagy képviselője a közösségi védjegyet – a jogosult engedélye nélkül – saját nevében lajstromoztatja, a jogosult felléphet a képviselő vagy az ügynök engedély nélküli védjegyhasználatával szemben, kivéve ha az ügynök vagy a képviselő igazolja, hogy eljárása helyénvaló volt.

12. cikk

A közösségi védjegyoltalom korlátai

A közösségi védjegyoltalom alapján a jogosult nem tilthat el mást attól, hogy gazdasági tevékenysége körében – az üzleti tisztesség követelményeivel összhangban – használja

- a) saját nevét vagy címét;
- b) az áru vagy a szolgáltatás fajtájára, minőségére, mennyiségére, rendeltetésére, értékére, földrajzi eredetére, előállítási, illetve teljesítési idejére vagy egyéb jellemzőjére vonatkozó jelzést;
- c) a védjegyet, ha az szükséges az áru vagy a szolgáltatás rendeltetésének jelzésére, különösen tartozékok vagy alkatrészek esetében.

13. cikk

A közösségi védjegyoltalom kimerülése

(1) A közösségi védjegyoltalom alapján a jogosult nem tilthatja meg a védjegy használatát olyan árukkal kapcsolatban, amelyeket ő hozott forgalomba, vagy amelyeket az ő kifejezett hozzájárulásával hoztak forgalomba a Közösségben.

(2) Az (1) bekezdés nem alkalmazható, ha a jogosultnak jogos érdeke fűződik ahhoz, hogy az áruk további forgalmazását ellenesse, különösen akkor, ha az áru állagát, állapotát – a forgalomba hozatalt követően – megváltoztatták, illetve károsították.

14. cikk

A bitorlásra vonatkozó nemzeti jogszabályok kiegészítő alkalmazása

(1) A közösségi védjegyoltalom joghatásait kizárólag e rendelet rendelkezései szabályozzák. Egyéb kérdésekben a közösségi védjegy bitorlására – a X. cím rendelkezéseivel összhangban – a nemzeti jogszabályoknak a nemzeti védjegy bitorlására irányadó rendelkezéseit kell alkalmazni.

(2) E rendelet nem érinti a nemzeti jogszabályok – különösen a polgári jogi felelősségre és a tisztességtelen piaci magatartásra vonatkozó rendelkezések – alapján a közösségi védjeggyel összefüggő keresetindítást.

(3) Az irányadó eljárási szabályokat a X. cím rendelkezéseivel összhangban kell meghatározni.

3. FEJEZET

A KÖZÖSSÉGI VÉDJEGY HASZNÁLATA

15. cikk

A közösségi védjegy használata

(1) Ha a jogosult a lajstromozástól számított öt éven belül nem kezdte meg a közösségi védjegy tényleges használatát a Közösségben az árujegyzékben szereplő árukkal és szolgáltatásokkal kapcsolatban, vagy ha az ilyen használatot öt éven át megszakítás nélkül elmulasztotta, a közösségi védjegyoltalomra alkalmazni kell az e rendeletben meghatározott jogkövetkezményeket, kivéve ha a jogosult a használat elmaradását kellőképpen igazolja.

(2) Az (1) bekezdés alkalmazásában használatnak minősülnek a következők is:

- a) a közösségi védjegy olyan alakban történő használata, amely a lajstromozott alaktól csak a megkülönböztető képességet nem érintő elemekben tér el;
- b) a közösségi védjegy elhelyezése a Közösségben lévő árun vagy annak csomagolásán kizárólag az onnan történő kivitel céljából.

(3) A közösségi védjegynek a jogosult engedélyével történő használatát a jogosult részéről történő használatnak kell tekinteni.

4. FEJEZET

A KÖZÖSSÉGI VÉDJEGYOLTALOM MINT A VAGYONI FORGALOM TÁRGYA

16. cikk

A közösségi védjegyoltalom nemzeti védjegyoltalomnak tekintése

(1) Ha a 17–24. cikkek másként nem rendelkeznek, a közösségi védjegyoltalmat mint a tulajdon tárgyát – teljes egészében és a

Közösség egész területére nézve – úgy kell tekinteni, mint az abban a tagállamban lajstromozott nemzeti védjegyvoltalmat, ahol – a kérdéses időpontban – a közösségi védjegylajstrom szerint

- a) a jogosult székhelye vagy lakóhelye van; vagy
- b) a jogosult telephellyel rendelkezik, ha az a) albekezdés nem alkalmazható.

(2) Az (1) bekezdés hatálya alá nem tartozó esetekben az (1) bekezdésben említett tagállam a Hivatal székhelye szerinti tagállam.

(3) Ha a közösségi védjegylajstromban jogosultként két vagy több személy van bejegyezve, az (1) bekezdést a jogosultak közül arra kell alkalmazni, aki a lajstromban az első helyen szerepel; ha ez nem lehetséges, akkor a sorban utána következő jogosultakra kell alkalmazni, feltüntetésük sorrendjében. Ha az (1) bekezdés a jogosultak egyikére sem alkalmazható, akkor a (2) bekezdés rendelkezéseit kell alkalmazni.

17. cikk

Átruházás

(1) A közösségi védjegyvoltalom átruházható az árujegyzékben szereplő áruk, illetve szolgáltatások egésze vagy azok egy része tekintetében, a vállalkozás átruházásától függetlenül.

(2) A vállalkozás egészének átruházása a közösségi védjegyvoltalom átruházását is jelenti, kivéve ha az átruházásra irányadó jog alapján a felek ettől eltérően rendelkeznek, vagy a körülményekből nyilvánvalóan más következik. E rendelkezést a vállalkozás átruházására irányuló előszerződésre is alkalmazni kell.

(3) A (2) bekezdés sérelme nélkül a közösségi védjegyvoltalom átruházását írásba kell foglalni, és azt a szerződő feleknek alá kell írniuk, kivéve ha az átruházásra bírói ítélet alapján kerül sor; ellenkező esetben az átruházás érvénytelen.

(4) Ha az átruházási okiratok alapján nyilvánvaló, hogy az átruházás következtében a közösségi védjegy az árujegyzékben szereplő áruk vagy szolgáltatások jellege, minősége vagy földrajzi származása tekintetében a fogyasztók megtévesztését eredményezheti, a Hivatal az átruházás bejegyzését megtagadja, kivéve ha a jogutód hozzájárul ahhoz, hogy az oltalmat azokra az áruk vagy szolgáltatásokra korlátozzák, amelyek tekintetében a közösségi védjegy megtévesztő jellege nem áll már fenn.

(5) Az átruházást a felek bármelyikének kérelmére a lajstromba be kell jegyezni, és meg kell hirdetni.

(6) A jogutód a közösségi védjegyvoltalomból eredő jogokra mindaddig nem hivatkozhat, amíg az átruházást a lajstromba be nem jegyzi.

(7) Ha a Hivatallal szemben valamely cselekmény határidőhöz kötött, a jogutód azt követően teheti meg a Hivatalhoz címzett megfelelő nyilatkozatokat, amikor a Hivatal kézhez vette az átruházás bejegyzésére irányuló kérelmet.

(8) Minden olyan iratot, amelyet a 77. cikk értelmében a közösségi védjegyjogosultnak kézbesíteni kell, a jogosultként bejegyzett személynek kell címezni.

18. cikk

Az ügynök nevében lajstromozott védjegy átruházása

Ha a közösségi védjegyet – a jogosult engedélye nélkül – a jogosult ügynöke vagy képviselője nevében lajstromozták, a jogosult követelheti a védjegyvoltalom javára történő átruházását, kivéve ha az ügynök vagy a képviselő igazolja, hogy eljárása helyénvaló volt.

19. cikk

Dologi jogok

(1) A közösségi védjegyvoltalom – a vállalkozástól függetlenül – biztosítésként adható és dologi jogok tárgya lehet.

(2) A felek bármelyikének kérelmére az (1) bekezdésben említett jogokat a lajstromba be kell jegyezni, és meg kell hirdetni.

20. cikk

Végrehajtás

(1) A közösségi védjegyvoltalom végrehajtás alá vonható.

(2) A közösségi védjeggyel kapcsolatos végrehajtási eljárás tekintetében a 16. cikkel összhangban meghatározott tagállami bíróságok és hatóságok rendelkeznek kizárólagos joghatósággal.

(3) A végrehajtás tényét a felek bármelyikének kérelmére a lajstromba be kell jegyezni, és meg kell hirdetni.

21. cikk

Csődeljárás és más hasonló eljárások

(1) E területen a tagállamokra vonatkozó közös szabályozás hatálybalépéséig a közösségi védjegyvoltalom csak abban a tagállamban vonható csőd- vagy más hasonló eljárás alá, amelyben az eljárást – a nemzeti jog vagy az adott területen alkalmazandó egyezmények alapján – korábban indították meg.

(2) Ha a közösségi védjegyvoltalmat csőd- vagy más hasonló eljárás alá vonják, ennek tényét a hatáskörrel rendelkező nemzeti hatóság kérelmére a lajstromba be kell jegyezni, és meg kell hirdetni.

22. cikk

Használati engedély

(1) A közösségi védjegy használati engedély tárgya lehet a közösség egésze vagy egy része, illetve az árujegyzékben szereplő áruk vagy szolgáltatások egésze vagy egy része tekintetében. A használati engedély kizárólagos vagy nem kizárólagos lehet.

(2) A közösségi védjegyvoltalom jogosultja a közösségi védjegyvoltalomból eredő jogaira hivatkozással felléphet az olyan használóval szemben, aki megsérti a használati szerződésben a szerződés időtartamára, a használat tárgyát képező védjegy lajstromozott alakjára, a használati engedéllyel érintett áruk vagy szolgáltatások körére, a védjegyhasználat területi hatályára, valamint az engedélyes által gyártott áruk vagy nyújtott szolgáltatások minőségére kikötött bármely feltételt.

(3) A használati szerződés rendelkezéseinek sérelme nélkül az engedélyes a közösségi védjegy bitorlása miatt pert csak a jogosult hozzájárulásával indíthat. Kizárólagos használati engedély esetén azonban az engedélyes a bitorlási pert megindíthatja, ha a védjegyjogosult – az erre irányuló szabályszerű felhívás ellenére – ésszerű időn belül a per megindítása iránt nem intézkedik.

(4) Az engedélyes a neki okozott kár megtérítése céljából a közösségi védjegyvoltalom jogosultja által indított bitorlási perbe beavatkozhat.

(5) A használati engedélyt vagy annak átruházását bármelyik fél kérelmére a lajstromba be kell jegyezni, és meg kell hirdetni.

23. cikk

Harmadik személyekkel szembeni joghatások

(1) A közösségi védjegyvoltalomra vonatkozó, a 17., 19. és 22. cikkben említett jogcselekmények harmadik személyekkel szemben valamennyi tagállamban csak a lajstromba történt bejegyzésüket követően hatályosak. Az ilyen cselekmény joghatása azonban a lajstromba történő bejegyzést megelőzően is beáll olyan harmadik személyekkel szemben, akik e cselekmény időpontját követően a közösségi védjegyvoltalomra alapított jogokat szereztek, és a cselekményről a jog megszerzésének időpontjában tudomásuk volt.

(2) Az (1) bekezdés nem alkalmazható arra, aki a közösségi védjegyet vagy a közösségi védjegyvoltalomra alapított jogot üzleti vállalkozás egészének átruházásával vagy egyetemes jogutódlással más módon szerezte meg.

(3) A 20. cikkben említett jogcselekmények harmadik személyekkel szembeni joghatásaira a 16. cikk szerint meghatározott tagállam joga az irányadó.

(4) A csődjog területén a tagállamokra vonatkozó közös szabályozás hatálybalépéséig a csőd- vagy más hasonló eljárásban érintett harmadik személyekkel szemben érvényesülő joghatásokra annak a tagállamnak a joga irányadó, amelyben az eljárást – a nemzeti jog vagy az adott területen alkalmazandó egyezmények alapján – korábban indították meg.

24. cikk

A közösségi védjegybejelentés mint a vagyoni forgalom tárgya

A 16-23. cikkeket alkalmazni kell a közösségi védjegybejelentésre.

III. CÍM

A KÖZÖSSÉGI VÉDJEGYBEJELENTÉS

1. FEJEZET

A BEJELENTÉS BENYÚJTÁSA ÉS KELLÉKEI

25. cikk

A bejelentés benyújtása

(1) A közösségi védjegybejelentést – a bejelentő választása szerint –

a) a Hivatalnál; vagy

b) a tagállam központi iparjogvédelmi hivatalánál vagy a Benelux Védjegy hivatalnál kell benyújtani. Az így benyújtott bejelentésnek ugyanolyan hatálya van, mintha azt ugyanazon a napon a Hivatalnál nyújtották volna be.

(2) Ha a bejelentést a tagállam központi iparjogvédelmi hivatalánál vagy a Benelux Védjegy hivatalnál nyújtották be, e hivatal minden intézkedést megtesz annak érdekében, hogy a bejelentést a

benyújtás napjától számított két héten belül továbbítsa a Hivatalhoz. A bejelentőre az e hivatalok által kiszabott díj nem haladhatja meg a bejelentés átvételével és továbbításával járó ügyviteli költségek összegét.

(3) A (2) bekezdésben említett bejelentést visszavontnak kell tekinteni, ha a Hivatalhoz a benyújtásától számított egy hónap elteltét követően érkezik be.

(4) A Bizottság e rendelet hatálybalépését követő 10 év elteltével jelentést készít a közösségi védjegybejelentések benyújtására vonatkozó rendszer működéséről, amelyben javaslatot tesz a szükségesnek ítélt módosításokra.

26. cikk

A bejelentés kellékei

(1) A közösségi védjegybejelentésnek tartalmaznia kell

- a) a lajstromozás iránti kérelmet;
- b) a bejelentő azonosítására alkalmas adatokat;
- c) az áruk és szolgáltatások jegyzékét, amelyekre a lajstromozást kéri;
- d) a megjelölést.

(2) A közösségi védjegybejelentésért bejelentési díjat, valamint – ha ennek helye van – egy vagy több osztályonkénti díjat kell fizetni.

(3) A közösségi védjegybejelentésnek meg kell felelnie a 140. cikkben említett végrehajtási rendeletben megállapított feltételeknek.

27. cikk

A bejelentés napja

A közösségi védjegybejelentés bejelentési napja az a nap, amelyen a bejelentő által a Hivatalnál, illetve – az e hivataloknál történő benyújtás esetén – a tagállam központi iparjogvédelmi hivatalánál vagy a Benelux Védjegy hivatalánál benyújtott iratok tartalmazzák a 26. cikk (1) bekezdésében meghatározott adatokat, feltéve hogy a bejelentés díját az említett iratok benyújtásától számított egy hónapon belül megfizetik.

28. cikk

Osztályozás

Azokat az árukat és szolgáltatásokat, amelyekre a közösségi védjegyoltalmat igénylik, a végrehajtási rendeletben meghatározott osztályozási rendszernek megfelelően kell osztályokba sorolni.

2. FEJEZET

ELSŐBBSÉG

29. cikk

Elsőbbségi jog

(1) Azt, aki védjegyoltalom iránt szabályszerű bejelentést tett a Párizsi Egyezményben részes államban vagy ilyen államra kiterjedő hatállyal, úgyszintén az ilyen bejelentő jogutódját, elsőbbségi jog illeti meg arra, hogy ugyanazon védjegy tekintetében a bejelentésben szereplő árukkal vagy szolgáltatásokkal, vagy azok egy részével azonos árukra vagy szolgáltatásokra vonatkozóan közösségi védjegybejelentést tegyen az első bejelentés bejelentési napjától számított hat hónapos határidőn belül.

(2) Elsőbbségi jog alapítható minden olyan bejelentésre, amely a bejelentés helye szerinti állam nemzeti jogszabálya, kétoldali vagy többoldali szerződése értelmében szabályszerű nemzeti bejelentésnek számít.

(3) Szabályszerű nemzeti bejelentés az a bejelentés, amely elégséges annak megállapítására, hogy azt melyik napon nyújtották be, függetlenül a bejelentés további sorsától.

(4) Az ugyanabban az államban, illetve államra kiterjedő hatállyal azonos tárgyban, azonos áruk és szolgáltatások vonatkozásában tett későbbi védjegybejelentést csak akkor lehet az elsőbbség meghatározása szempontjából első bejelentésnek tekinteni, ha a korábbi bejelentést a későbbi bejelentés bejelentési napja előtt visszavonták, arról lemondtak, vagy azt elutasították anélkül, hogy meghirdették volna, ahhoz jogok fűződnek, vagy arra elsőbbségi igényt alapítottak volna. Az ilyen korábbi bejelentésre tehát ez esetben később sem lehet elsőbbséget alapítani.

(5) Ha az első bejelentést olyan államban tették, amely nem részese a Párizsi Egyezménynek, az (1)–(4) bekezdések csak annyiban alkalmazhatók, amennyiben az érintett állam a közzétett közlemények szerint azonos hatályú elsőbbséget biztosít a Hivatalnál tett első bejelentésre alapítva, az e rendeletben megállapított azonos feltételekkel.

30. cikk

Az elsőbbség igénylése

Ha a bejelentő korábbi bejelentésen alapuló elsőbbséget igényel, be kell nyújtania az elsőbbségi nyilatkozatot és a korábbi bejelentés másolatát. Ha ez utóbbi nem a Hivatal nyelveinek egyikén készült, a bejelentőnek be kell nyújtania a korábbi bejelentés e nyelvek egyikén készült fordítását.

31. cikk

Az elsőbbségi jog hatása

Az elsőbbségi jogi hatása, hogy – a korábbi jogok meghatározásának szempontjából – a közösségi védjegybejelentés bejelentési napjának az elsőbbség napja számít.

32. cikk

A közösségi bejelentés nemzeti bejelentéssel megegyező hatálya

Azt a közösségi védjegybejelentést, amelynek bejelentési napját elismerték, a tagállamokban azonos hatályúnak kell tekinteni egy szabályos nemzeti bejelentéssel, adott esetben a szóban forgó közösségi védjegybejelentésre igényelt elsőbbség megtartása mellett.

3. FEJEZET

KIÁLLÍTÁSI ELSŐBBSÉG

33. cikk

Kiállítási elsőbbség

(1) Ha a közösségi védjegy bejelentője a bejelentésben szereplő megjelöléssel ellátott árut vagy ilyen megjelölés alatt szolgáltatást a nemzetközi kiállításokról szóló, 1928. november 22-én, Párizsban aláírt és legutóbb 1972. november 30-án felülvizsgált Egyezmény értelmében hivatalos, illetve hivatalosan elismert nemzetközi kiállításnak minősülő kiállításon bemutatott, és a bejelentést a megjelöléssel ellátott áru vagy a megjelölés alatt nyújtott szolgáltatás első bemutatásának napjától számított hat hónapon belül megteszi, az említett naptól kezdődően – a 31. cikk értelmében – elsőbbséget igényelhet.

(2) A bejelentőnek, aki az (1) bekezdés alapján elsőbbséget igényel, a végrehajtási rendeletben megállapított feltételeknek megfelelően bizonyítékot kell benyújtania arról, hogy a bejelentésben szereplő megjelöléssel ellátott árut vagy az ilyen megjelölés alatt nyújtott szolgáltatást bemutatta.

(3) A tagállamban vagy harmadik országban adott kiállítási elsőbbség az elsőbbségnek a 29. cikkben megállapított időtartamát nem hosszabbítja meg.

4. FEJEZET

A NEMZETI VÉDJEGY SZENIORITÁSÁNAK IGÉNYLÉSE

34. cikk

A nemzeti védjegy szenioritásának igénylése

(1) Ha a tagállamok valamelyikében lajstromozott korábbi védjegy – ideértve a Benelux-államokban vagy nemzetközi megállapodás alapján a tagállamra kiterjedő hatállyal lajstromozott védjegyet is – jogosultja, aki az említett védjeggyel azonos megjelölés közösségi védjegyként történő lajstromozása iránt bejelentést tesz az említett védjegy árujegyzékébe tartozó vagy annak részét képező áruk, illetve szolgáltatások tekintetében, a közösségi védjeggyel kapcsolatban igényelheti a korábbi védjegy szenioritását azon tagállam tekintetében, amelyben vagy amelyre kiterjedő hatállyal e korábbi védjegyet lajstromozták.

(2) E rendelet alapján a szenioritás egyedüli joghatása, hogy ha a korábbi védjegy oltalma megszűnt lemondás vagy az oltalmi idő megújítás nélküli lejáta miatt, a közösségi védjegyjogosultat továbbra is megilletik ugyanazok a jogok, mintha a korábbi védjegy oltalma nem szűnt volna meg.

(3) A közösségi védjeggyel kapcsolatban igényelt szenioritás hatályát veszti, ha annak a védjegynek az oltalma, amelynek szenioritását igényelték, a közösségi védjegy lajstromozását megelőzően törles, az oltalom megszűnésének megállapítása vagy lemondás következtében megszűnt.

35. cikk

Szenioritás igénylése a közösségi védjegy lajstromozását követően

(1) Ha a közösségi védjegy jogosultja egyben a tagállamok valamelyikében – ideértve a Benelux-államokat – azonos áruk vagy szolgáltatások tekintetében lajstromozott azonos korábbi védjegy vagy nemzetközi megállapodás alapján azonos áruk vagy szolgáltatások tekintetében a tagállamok bármelyikére kiterjedő hatállyal lajstromozott azonos korábbi védjegy jogosultja, a korábbi védjegy szenioritását igényelheti azon tagállam tekintetében, amelyben vagy amelyre kiterjedő hatállyal e korábbi védjegyet lajstromozták.

(2) A 34. cikk (2) és (3) bekezdését alkalmazni kell.

IV. CÍM

LAJSTROMOZÁSI ELJÁRÁS

1. FEJEZET

A BEJELENTÉSEK VIZSGÁLATA

36. cikk

A bejelentés alaki vizsgálata

(1) A Hivatal megvizsgálja, hogy

- a) a közösségi védjegybejelentés kielégíti-e a bejelentési nap elismeréséhez a 27. cikkben előírt követelményeket;
- b) a közösségi védjegybejelentés kielégíti-e a végrehajtási rendeletben megállapított követelményeket;
- c) megfizették-e – ha ennek helye van – az előírt határidőn belül az osztályonkénti díjakat.

(2) Ha a közösségi védjegybejelentés nem felel meg az (1) bekezdésben említett feltételeknek, a Hivatal a bejelentőt az előírt határidőn belül történő hiánypótlásra, illetve a díj megfizetésére hívja fel.

(3) Ha az előírt határidőn belül az (1) bekezdés a) albekezdése szerinti hiányokat nem pótolják, vagy a díjat nem fizetik meg, a bejelentés nem kezelhető közösségi védjegybejelentésként. Ha a bejelentő eleget tesz a Hivatal hiánypótlásra történő felhívásának, a Hivatal a bejelentés bejelentési napjaként a hiánypótlás beérkezé-
ténél, illetve a díj megfizetésének napját ismeri el.

(4) Ha az (1) bekezdés b) albekezdése szerinti hiányokat az előírt határidőn belül nem pótolják, a Hivatal a bejelentést elutasítja.

(5) Ha az (1) bekezdés c) albekezdése szerinti díjat az előírt határidőn belül nem fizették meg, a védjegybejelentést visszavontnak kell tekinteni, kivéve ha egyértelműen megállapítható, hogy a már megfizetett összeg mely áru- vagy szolgáltatási osztályra vonatkozik.

(6) Az elsőbbség igénylésére vonatkozó követelmények teljesítésének elmulasztása esetén a bejelentő az elsőbbségi igényt a bejelentéssel kapcsolatban a továbbiakban nem érvényesítheti.

(7) A nemzeti védjegy szenioritásának igénylésére vonatkozó követelmények teljesítésének elmulasztása esetén a bejelentő a szenioritási igényt a bejelentéssel kapcsolatban a továbbiakban nem érvényesítheti.

37. cikk

A védjegyoltalomra való igényjogosultsággal összefüggő feltételek vizsgálata

(1) Ha a bejelentő az 5. cikk alapján nem szerezhet közösségi védjegyoltalmat, a védjegybejelentést el kell utasítani.

(2) A védjegybejelentés elutasítása előtt lehetőséget kell adni bejelentőnek arra, hogy bejelentését visszavonja, illetve észrevételeit előterjessze.

38. cikk

A feltétlen kizáró okok alapján történő vizsgálat

(1) Ha a megjelölés a 7. cikk alapján a közösségi védjegybejelentésbe foglalt árujegyzékben szereplő áruk, illetve szolgáltatások vagy azok egy része tekintetében nem részesülhet védjegyoltalomban, a bejelentést ezen áruk, illetve szolgáltatások tekintetében el kell utasítani.

(2) Ha a megjelölés megkülönböztetésre nem alkalmas olyan elemet tartalmaz, amelynek a megjelölés részeként történő feltüntetése következtében a védjegyoltalom terjedelme bizonytalanná válna, a Hivatal az említett megjelölés védjegyként történő lajstromozását olyan nyilatkozat megtételéhez kötheti, amelyben a bejelentő kijelenti, hogy a megjelölés szóban forgó eleme tekintetében nem igényel védjegyoltalmat. Ezt a nyilatkozatot – az esetnek megfelelően – a közösségi védjegybejelentésről vagy a közösségi védjegy lajstromozásáról szóló közzétételi értesítéssel együtt kell meghirdetni.

(3) A védjegybejelentés elutasítása előtt lehetőséget kell adni bejelentőnek arra, hogy bejelentését visszavonja, azt módosítsa, illetve észrevételeit előterjessze.

2. FEJEZET

KUTATÁS

39. cikk

Kutatás

(1) A közösségi védjegybejelentés bejelentési napjának elismerését és annak megállapítását követően, hogy a bejelentő megfelel az 5. cikkben meghatározott feltételeknek, a Hivatal közösségi kutatási jelentést készít, amelyben megjelöli az általa fellelt olyan korábbi közösségi védjegyeket és közösségi védjegybejelentéseket, amelyek a 8. cikk alapján a megjelölés közösségi védjegyként történő lajstromozásának akadályát képezhetik.

(2) Ha a közösségi védjegybejelentés elismert bejelentési nappal rendelkezik, a Hivatal a bejelentés másolatát haladéktalanul megküldi minden olyan tagállam központi iparjogvédelmi hivatala részére, amely a Hivatallal közölte, hogy a közösségi védjegybejelentésekre vonatkozóan saját védjegylajstroma alapján kutatást végez.

(3) A (2) bekezdésben említett központi iparjogvédelmi hivatal a közösségi védjegybejelentés kézhezvételétől számított három hónapon belül megküldi az általa elkészített kutatási jelentést a Hivatal részére, amelyben megjelöli az általa fellelt olyan korábbi nemzeti védjegyeket és nemzeti védjegybejelentéseket, amelyek a 8. cikk alapján a megjelölés közösségi védjegyként történő lajstromozásának akadályát képezhetik, vagy nyilatkozik arról, hogy a kutatás során ilyen jogokat nem tárt fel.

(4) A Hivatal a központi iparjogvédelmi hivatalok részére a (3) bekezdésnek megfelelően megküldött minden kutatási jelentés után díjat fizet. A díj valamennyi hivatal tekintetében azonos, és annak összegét a tagállamok képviselőinek háromnegyedes többségével elfogadott határozatával a költségvetési bizottság állapítja meg.

(5) A Hivatal a közösségi kutatási jelentést és a (3) bekezdésben meghatározott határidőn belül beérkezett nemzeti kutatási jelentéseket haladéktalanul megküldi a közösségi védjegy bejelentője részére.

(6) A Hivatal a közösségi védjegybejelentést a kutatási jelentéseknek a bejelentő részére történő megküldésétől számított legalább egy hónap elteltével meghirdeti. A közösségi védjegybejelentés meghirdetéséről a Hivatal értesíti a közösségi kutatási jelentésben megjelölt korábbi közösségi védjegyek és közösségi védjegybejelentések jogosultjait.

(7) A Bizottság a Hivatal védjegybejelentések fogadására való megnyitását követő öt év elteltével jelentést nyújt be a Tanácsnak az e cikkel létrehozott kutatási rendszer működéséről. A jelentésnek tartalmaznia kell a (4) bekezdés alapján a tagállamok részére eszközölt kifizetéseket és – szükség esetén – az e rendelet módosítására irányuló javaslatokat is, kiigazítandó a kutatási rendszert az alkalmazása során nyert tapasztalatokra figyelemmel és szem előtt tartva a kutatási módszerek fejlődését.

3. FEJEZET

A BEJELENTÉS MEGHIRDETÉSE

40. cikk

A bejelentés meghirdetése

(1) Ha a közösségi védjegybejelentés megfelel a vizsgált követelményeknek, és a 39. cikk (6) bekezdésében említett időtartam

eltelt, a bejelentést – feltéve hogy azt a 37. vagy a 38. cikk alapján nem utasították el – meg kell hirdetni.

(2) Ha a bejelentést a meghirdetést követően a 37. vagy a 38. cikk alapján elutasítják, az elutasító határozatot annak jogerőre emelkedését követően meg kell hirdetni.

4. FEJEZET

ÉSZREVÉTEL ÉS FELSZÓLALÁS

41. cikk

Észrevétel

(1) A közösségi védjegybejelentés meghirdetését követően bármely természetes vagy jogi személy, vagy a gyártókat, előállítókat, szolgáltatást nyújtókat, forgalmazókat vagy fogyasztókat képviselő bármely csoport vagy szervezet írásbeli észrevételt nyújthat be a Hivatalhoz arra vonatkozóan, hogy a megjelölés nem felel meg a 7. cikkben meghatározott valamely oltalomképességi feltételnek. Az észrevételt tevő a Hivatal előtti eljárásban nem ügyfél.

(2) Az (1) bekezdésben említett észrevételt közölni kell a bejelentővel, aki arra nyilatkozatot tehet.

42. cikk

Felszólalás

(1) A közösségi védjegybejelentés meghirdetésétől számított három hónapon belül a 8. cikk alapján a bejelentett megjelölés védjegyként való lajstromozásával szemben felszólalhat

a) a 8. cikk (2) bekezdésében említett korábbi védjegy jogosultja és – a 8. cikk (1) és (5) bekezdése tekintetében – a védjegy használatára általa feljogosított személy;

b) a 8. cikk (3) bekezdésében említett védjegy jogosultja;

c) a 8. cikk (4) bekezdésében említett korábbi védjegy vagy megjelölés jogosultja és e védjegy vagy megjelölés használatára a jogosult által az irányadó nemzeti jogszabályok szerint feljogosított személy.

(2) A bejelentett megjelölés védjegyként történő lajstromozása ellen – az (1) bekezdésben meghatározott feltételek szerint – felszólalás nyújtható be a bejelentés módosításának a 44. cikk (2) bekezdésének második mondata szerint történő meghirdetése esetén is.

(3) A felszólalást írásban kell benyújtani, és abban meg kell jelölni az annak alapjául szolgáló okokat. A felszólalást nem lehet

szabályszerűen benyújtottnak tekinteni mindaddig, amíg a felszólalás díját meg nem fizetik. A Hivatal által megjelölt határidőn belül a felszólaló állításainak alátámasztására tényeket, bizonyítékokat és érveket terjeszthet elő.

43. cikk

A felszólalás vizsgálata

(1) A felszólalás vizsgálata során a Hivatal – ahányszor csak szükséges – felhívja a feleket, hogy az általa megjelölt határidőn belül nyújtsák be az ellenérdekű fél nyilatkozatával vagy a Hivatal felhívásával kapcsolatos észrevételeiket.

(2) Ha a felszólalást korábbi közösségi védjegy jogosultja nyújtotta be, a bejelentő kérelmére igazolnia kell, hogy a közösségi védjegybejelentés meghirdetését megelőző öt évben a felszólalás alapjául szolgáló korábbi közösségi védjegy tényleges használatát az árujegyzékben szereplő és a felszólalásban hivatkozott árukkal, illetve szolgáltatásokkal kapcsolatban a Közösségben megkezdte, vagy kellőképpen igazolja a használat elmaradását, feltéve hogy a korábbi közösségi védjegyet a közösségi védjegybejelentés meghirdetésének napjánál legalább öt évvel korábban lajstromozták. Ilyen igazolás hiányában a felszólalást el kell utasítani. Ha a korábbi közösségi védjegyet csak az árujegyzékben szereplő áruk, illetve szolgáltatások egy részével kapcsolatban használták, a felszólalás vizsgálata során úgy kell tekinteni, mintha a védjegyet csak a szóban forgó áruk, illetve szolgáltatások tekintetében lajstromozták volna.

(3) A 8. cikk (2) bekezdésének a) albekezdésében említett korábbi nemzeti védjegyre a (2) bekezdést kell alkalmazni, azzal az eltéréssel, hogy a Közösségben való használaton az abban a tagállamban való használatot kell érteni, amelyben a korábbi nemzeti védjegy oltalom alatt áll.

(4) A Hivatal, ha ezt helyénvalónak ítéli, a feleket egyezség megkötésre hívhatja fel.

(5) Ha a felszólalás vizsgálata során megállapítást nyer, hogy a megjelölés a közösségi védjegybejelentés árujegyzékében szereplő áruk, illetve szolgáltatások egésze vagy azok egy része tekintetében nem részesülhet oltalomban, a bejelentést ezen áruk, illetve szolgáltatások tekintetében el kell utasítani. Ellenkező esetben a felszólalást el kell utasítani.

(6) A védjegybejelentés elutasításáról szóló határozatot annak jogerőre emelkedését követően meg kell hirdetni.

5. FEJEZET

A BEJELENTÉS VISSZAVONÁSA, KORLÁTOZÁSA ÉS MÓDOSÍTÁSA

44. cikk

A bejelentés visszavonása, korlátozása és módosítása

(1) A bejelentő a közösségi védjegybejelentést bármikor visszavonhatja, illetve az abban szereplő árujegyzéket bármikor korlátozhatja. Ha a bejelentést már meghirdették, a visszavonást vagy a korlátozást is meg kell hirdetni.

(2) A közösségi védjegybejelentés – a bejelentő kérelmére – egyekben csak a bejelentő nevének vagy címének kijavítása, illetve elírás, másolási hiba vagy nyilvánvaló tévedés kijavítása érdekében módosítható, feltéve hogy a kijavítás következtében a megjelölés lényegileg nem változik meg, illetve az árujegyzék nem bővül. Ha a módosítás a megjelölést vagy az árujegyzéket érinti, és arra a bejelentés meghirdetését követően kerül sor, a védjegybejelentést a módosított formában is meg kell hirdetni.

6. FEJEZET

LAJSTROMOZÁS

45. cikk

Lajstromozás

Ha a bejelentés megfelel az e rendeletben megállapított feltételeknek, és azzal szemben nem nyújtottak be felszólalást a 42. cikk (1) bekezdésében megállapított határidőn belül, vagy azt jogerős határozattal elutasították, a megjelölést közösségi védjegyként lajstromozni kell, feltéve hogy a lajstromozás díját az előírt határidőn belül megfizették. Ha a díjat nem fizetik meg az előírt határidőn belül, a védjegybejelentést visszavontnak kell tekinteni.

V. CÍM

A KÖZÖSSÉGI VÉDJEGYOLTALOM IDŐTARTAMA, MEGÚJÍTÁSA ÉS MÓDOSÍTÁSA

46. cikk

A védjegyoltalom időtartama

A közösségi védjegy oltalma a bejelentés napjától számított tíz évig tart. A védjegyoltalom a 47. cikknek megfelelően további tíz-tíz éves időtartamra megújítható.

47. cikk

Megújítás

(1) A közösségi védjegyoltalmat a jogosult vagy az általa erre kifejezetten felhatalmazott személy kérelmére meg kell újítani, feltéve hogy a megújítás díját megfizették.

(2) A Hivatal a közösségi védjegyoltalom jogosultját és azt a személyt, akinek a közösségi védjegy tekintetében a lajstromba joga van bejegyezve, az oltalom lejárta napját megelőzően kellő időben értesíti a lajstromozás lejárta napjáról. Az ilyen tájékoztatás elmaradásáért a Hivatal nem vonható felelősségre.

(3) A megújítási kérelmet az oltalmi idő lejárta megelőző hatodik hónap végéig kell benyújtani. A díjat szintén e határidőn belül kell megfizetni. Ennek elmulasztása esetén a kérelmet az első mondatban említett napot követő további hat hónapon belül is be lehet nyújtani, illetve a díjat e határidőn belül meg lehet fizetni, feltéve hogy e határidőn belül a pótdíjat megfizetik.

(4) Ha a kérelmet a közösségi védjegy árujegyzékében szereplő áruk, illetve szolgáltatások egy része tekintetében nyújtják be, illetve a díjat csak ezek után fizetik meg, az oltalmat csak ezen áruk, illetve szolgáltatások tekintetében kell megújítani.

(5) A megújítás az oltalom lejárta napját követő naptól hatályos. A védjegyoltalom megújítását be kell jegyezni a lajstromba.

48. cikk

Módosítás

(1) A közösségi védjegy sem az oltalom időtartama alatt, sem annak megújításakor nem változtatható meg.

(2) Mindazonáltal, ha a közösségi védjegy a védjegyjogosult nevét vagy címét tartalmazza, és ezen adatok módosítása az eredetileg lajstromozott megjelölés azonosságát lényegileg nem érinti, a szóban forgó módosítás a védjegyjogosult kérelmére a lajstromba bejegyezhető.

(3) A módosítás bejegyzéséről szóló közzétételi értesítésnek tartalmaznia kell a közösségi védjegy módosított formában történő megjelenítését. Az, akiknek jogaira a módosítás kihathat, a módosítás meghirdetésétől számított három hónapon belül vitathatja a módosítás lajstromba történő bejegyzését.

VI. CÍM

LEMONDÁS A VÉDJEGYOLTALOMRÓL, A VÉDJEGYOLTALOM MEGSZÚNÉSE ÉS A VÉDJEGY TÖRLÉSE

1. FEJEZET

LEMONDÁS VÉDJEGYOLTALOMRÓL

49. cikk

Lemondás a védjegyoltalomról

(1) A jogosult a közösségi védjegyoltalomról lemondhat az árujegyzékben szereplő áruk, illetve szolgáltatások egésze vagy azok egy része tekintetében.

(2) A védjegyoltalomról a jogosult a Hivatalhoz intézett írásbeli nyilatkozattal mondhat le. A lemondás a lajstromba való bejegyzésétől hatályos.

(3) A lemondás csak a lajstromba bejegyzett jog jogosultjának hozzájárulásával jegyezhető be. A lajstromba bejegyzett használati engedély esetén a lemondás a lajstromba csak akkor jegyezhető be, ha a védjegy jogosultja bizonyítja, hogy az engedélyest lemondási szándékáról értesítette; ez utóbbi bejegyzés a végrehajtási rendeletben előírt határidő lejárta után tehető meg.

2. FEJEZET

A VÉDJEGYOLTALOM MEGSZÚNÉSÉNEK OKAI

50. cikk

A védjegyoltalom megszűnésének okai

(1) A Hivatalhoz benyújtott kérelem vagy a védjegybitorlási perben előterjesztett viszontkereset alapján a közösségi védjegyoltalom megszűnését kell megállapítani, ha

a) a jogosult az árujegyzékben szereplő árukkal, illetve szolgáltatásokkal kapcsolatban a védjegy tényleges használatát a Közösségben megszakítás nélkül öt éven át elmulasztja, és a jogosult a használat elmaradását kellőképpen nem igazolja; a közösségi védjegyoltalom megszűnése azonban nem állapítható meg, ha az ötéves időtartam elteltét követően, de a megszűnés megállapítására irányuló kérelem vagy viszontkereset benyújtását megelőzően megkezdik, illetve folytatják a tényleges védjegyhazsnálatot; e rendelkezés nem alkalmazható, ha a jogosult a tényleges védjegyhazsnálatot a kérelem vagy a

vizontkereset benyújtását megelőző – a használat megszakítás nélküli ötéves elmulasztása időtartamának lejártakor kezdődő – három hónapban csupán azt követően kezdi meg, illetve folytatja, hogy értesül arról: a használat hiánya miatt a megszűnés megállapítását fogják kérni;

- b) ha a védjegyjogosult cselekménye vagy mulasztása következtében a megjelölés a forgalomban azoknak az áruknak vagy szolgáltatásoknak a szokásos nevévé vált, amelyekre lajstromozták;
- c) a védjegy – a jogosult vagy az ő engedélyével más által folytatott védjegyhasználat következtében – az árujegyzékben szereplő árukkal, illetve szolgáltatásokkal kapcsolatban megtévesztővé vált, különösen az áruk vagy a szolgáltatások jellegét, minőségét vagy földrajzi származását illetően;
- d) a védjegyjogosult már nem felel meg az 5. cikkben meghatározott feltételeknek.

(2) Ha a védjegyváltalom megszűnésének oka csak a közösségi védjegy árujegyzékben szereplő áruk, illetve szolgáltatások egy része tekintetében áll fenn, a megszűnés megállapításának csak a szóban forgó áruk, illetve szolgáltatások tekintetében van helye.

3. FEJEZET

TÖRLÉSI OKOK

51. cikk

Feltétlen törlési okok

(1) A közösségi védjegyet a Hivatalhoz benyújtott kérelem vagy a védjegybitorlási perben előterjesztett vizontkereset alapján törölni kell, ha

- a) a védjegy lajstromozására az 5. cikkben vagy a 7. cikkben foglalt rendelkezések megsértésével került sor;
- b) a megjelölést rosszhiszeműen jelentették be lajstromozásra.

(2) Ha a közösségi védjegy lajstromozására a 7. cikk (1) bekezdésének b), c) vagy d) albekezdésében foglalt rendelkezések megsértésével került sor, a védjegy nem törölhető, ha a megjelölés az árujegyzékben szereplő árukkal vagy szolgáltatásokkal kapcsolatban a védjegyként történő lajstromozást követően folytatott használata révén megszerezte a megkülönböztető képességet.

(3) Ha a törlés oka csak a közösségi védjegy árujegyzékben szereplő áruk vagy szolgáltatások egy része tekintetében áll fenn, a törlésnek csak a szóban forgó áruk vagy szolgáltatások vonatkozásában van helye.

52. cikk

Viszonylagos törlési okok

(1) A közösségi védjegyet a Hivatalhoz benyújtott kérelem vagy a védjegybitorlási perben előterjesztett vizontkereset alapján törölni kell

- a) a 8. cikk (2) bekezdése szerinti korábbi védjegy alapján, ha arra nézve teljesülnek a 8. cikk (1) vagy (5) bekezdésében megállapított feltételek;
- b) a 8. cikk (3) bekezdésében említett védjegy alapján, ha arra nézve teljesülnek az említett bekezdésben megállapított feltételek;
- c) a 8. cikk (4) bekezdésében említett korábbi jog alapján, ha arra nézve teljesülnek az említett bekezdésben megállapított feltételek.

(2) A közösségi védjegyet a Hivatalhoz benyújtott kérelem vagy a védjegybitorlási perben előterjesztett vizontkereset alapján törölni kell továbbá akkor is, ha a megjelölés használata különösen a következő korábbi jogok oltalmára irányadó nemzeti jogszabályok alapján megtiltható:

- a) névhez fűződő jog;
- b) képmáshoz fűződő jog;
- c) szerzői jog;
- d) iparjogvédelmi jog.

(3) A közösségi védjegy nem törölhető, ha lajstromozásához az (1) vagy (2) bekezdésben említett korábbi akadályozó jog jogosultja a törlési kérelem vagy a vizontkereset benyújtását megelőzően kifejezetten hozzájárult.

(4) Ha az (1) vagy (2) bekezdésben említett korábbi jog jogosultja a közösségi védjegy törlése iránt korábban kérelmet nyújtott be, vagy védjegybitorlási perben vizontkeresetet terjesztett elő, a korábbi kérelemben vagy vizontkeresetben hivatkozott jogától eltérő másik jogára újabb kérelemben vagy vizontkeresetben nem hivatkozhat, ha erre már a korábbi kérelemben vagy vizontkeresetben is lehetősége lett volna.

(5) Az 51. cikk (3) bekezdésében foglaltakat alkalmazni kell.

53. cikk

Belenyugvás

(1) Ha a közösségi védjegy jogosultja öt egymást követő éven át eltúrte egy későbbi közösségi védjegynek a Közösségben történő használatát, noha tudomása volt e használatról, a továbbiakban korábbi védjegyére hivatkozva nem kérheti e későbbi védjegy törlését, továbbá nem léphet fel a későbbi védjegy használatát ellen olyan áruk, illetve szolgáltatások tekintetében, amelyekkel kapcsolatban a későbbi védjegyet használták, kivéve ha a későbbi közösségi védjegyet rosszhiszeműen jelentették be lajstromozásra.

(2) Ha a 8. cikk (2) bekezdése szerinti korábbi nemzeti védjegy vagy a 8. cikk (4) bekezdése szerinti más korábbi megjelölés jogosultja öt egymást követő éven át eltúrte egy későbbi közösségi védjegynek abban a tagállamban történő használatát, amelyben a korábbi védjegy vagy a más korábbi megjelölés oltalom alatt áll, noha tudomása volt e használatról, a továbbiakban az öt megillető korábbi védjegyre vagy más korábbi megjelölésre hivatkozva nem kérheti a későbbi védjegy törlését, továbbá nem léphet fel a későbbi védjegy használatát ellen olyan áruk, illetve szolgáltatások

tekintetében, amelyekkel kapcsolatban a későbbi védjegyet használták, kivéve ha a későbbi közösségi védjegyet rosszhiszeműen jelentették be lajstromozásra.

(3) Az (1) és (2) bekezdésben említett esetekben a későbbi közösségi védjegy jogosultja nem léphet fel a korábbi védjegy vagy megjelölés használata ellen, ha a későbbi közösségi védjegy használata a korábbi jog alapján már nem kifogásolható.

4. FEJEZET

JOGKÖVETKEZMÉNYEK MEGSZÚNÉS ÉS TÖRLÉS ESETÉN

54. cikk

Jogkövetkezmények megszűnés és törlés esetén

(1) Az oltalom megszűnésének megállapítása esetén a közösségi védjegyoltalmat úgy kell tekinteni, mintha ahhoz a megszűnés megállapítására irányuló kérelem vagy viszontkereset benyújtásától kezdődően nem fűződtek volna az e rendeletben meghatározott joghatások. A megszűnés időpontjaként a felek bármelyikének kérelmére a határozatban olyan korábbi időpont is megállapítható, amelyen a megszűnésre okot adó körülmény bekövetkezett.

(2) A közösségi védjegy törlése esetén a védjegyoltalom a keletkezésére visszaható hatállyal megszűnik.

(3) A védjegyjogosult gondatlan vagy rosszhiszemű magatartásával okozott kár megtérítése iránti igényekre, illetve a jogalap nélküli gazdagodásra irányadó nemzeti jogszabályoktól függően az oltalom megszűnése megállapításának vagy a védjegy törlésének visszamenőleges hatálya nem érinti

- a) a bitorlás tárgyában hozott jogerős ítéletet, ha azt a megszűnést megállapító vagy a törlést kimondó határozat meghozatala előtt végrehajtották;
- b) a megszűnést megállapító vagy a törlést kimondó határozatot megelőzően megkötött és teljesedésbe ment szerződéseket; a szerződés alapján már megfizetett összegek azonban a körülmények által indokolt mértékben, méltányossági alapon visszakövetelhetők.

5. FEJEZET

A HIVATAL ELJÁRÁSA MEGSZÚNÉS VAGY TÖRLÉS ESETÉN

55. cikk

A megszűnés megállapítására vagy a védjegy törlésére irányuló kérelem

(1) A közösségi védjegyoltalom megszűnésének megállapítására vagy a védjegy törlésére irányuló kérelmet nyújthat be a Hivatalhoz

a) az 50. és 51. cikk alapján bármely természetes vagy jogi személy, vagy a gyártókat, előállítókat, szolgáltatást nyújtókat, forgalmazókat vagy fogyasztókat képviselő bármely csoport vagy szervezet, amely a reá irányadó jogszabályi rendelkezések szerint saját nevében perelhet és perelhetős;

b) az 52. cikk (1) bekezdése alapján a 42. cikk (1) bekezdésében említett személy;

c) az 52. cikk (2) bekezdése alapján az említett rendelkezés szerinti korábbi jog jogosultja vagy az, aki az érintett tagállam nemzeti jogszabályai alapján a szóban forgó jogok gyakorlására jogosult.

(2) A kérelmet indokolással ellátott írásbeli nyilatkozat formájában kell benyújtani. A kérelmet nem lehet benyújtottnak tekinteni mindaddig, amíg annak díját meg nem fizetik.

(3) A megszűnés megállapítására irányuló, illetve a törlési kérelmet el kell utasítani, ha ugyanazon felek között ugyanazon kérdésben és jogalapon benyújtott kérelem tárgyában a tagállamok valamelyikének bírósága korábban már jogerős ítéletet hozott.

56. cikk

A kérelem vizsgálata

(1) A megszűnés megállapítására irányuló, illetve a törlési kérelem vizsgálata során a Hivatal – ahányszor csak szükséges – felhívja a feleket, hogy az általa megjelölt határidőn belül nyújtsák be az ellenérdekű fél nyilatkozatával vagy a Hivatal felhívásával kapcsolatos észrevételeiket.

(2) Ha a törlési kérelmet korábbi közösségi védjegy jogosultja nyújtotta be, a közösségi védjegy jogosultjának kérelmére igazolnia kell, hogy a törlési kérelem benyújtását megelőző öt évben a törlési kérelem alapjául szolgáló korábbi közösségi védjegy tényleges használatát az árujegyzékben szereplő árukkal, illetve szolgáltatásokkal kapcsolatban a Közösségben megkezdte, vagy kellőképpen igazolja a használat elmaradását, feltéve hogy a korábbi közösségi védjegyet a törlési kérelem benyújtásának napjánál legalább öt évvel korábban lajstromozták. Ha a közösségi védjegybejelentés meghirdetésekor a korábbi közösségi védjegy lajstromozása óta öt év eltelt, a korábbi védjegy jogosultjának igazolnia kell továbbá azt is, hogy a 43. cikk (2) bekezdésében foglalt feltételek a közösségi védjegybejelentés meghirdetésekor teljesültek. Ilyen igazolás hiányában a törlési kérelmet el kell utasítani. Ha a korábbi közösségi védjegyet csak az árujegyzékben szereplő áruk, illetve szolgáltatások egy részével kapcsolatban használták, a törlési kérelem vizsgálata során úgy kell tekinteni, mintha a védjegyet csak a szóban forgó áruk vagy szolgáltatások tekintetében lajstromozták volna.

(3) A 8. cikk (2) bekezdésének a) albekezdésében említett korábbi nemzeti védjegyre a (2) bekezdést kell alkalmazni, azzal az eltéréssel, hogy a Közösségben való használaton az abban a

tagállamban való használatot kell érteni, amelyben a korábbi nemzeti védjegy oltalom alatt áll.

(4) A Hivatal, ha ezt helyénvalónak ítéli, a feleket egyezség megkötésre hívhatja fel.

(5) Ha a megszűnés megállapítására irányuló, illetve a törlési kérelem vizsgálata során megállapítást nyer, hogy a megjelölés a közösségi védjegy árujegyzékében szereplő áruk, illetve szolgáltatá-

tások egésze vagy azok egy része tekintetében nem részesülhetett volna oltalomban, a védjegyoltalom megszűnését ezen áruk vagy szolgáltatások tekintetében meg kell állapítani, illetve a védjegyet ezen áruk vagy szolgáltatások tekintetében törölni kell. Ellenkező esetben a megszűnés megállapítására irányuló, illetve a törlési kérelmet el kell utasítani.

(6) A megszűnést megállapító, illetve a törlési kérelemnek helyt adó határozatot annak jogerőre emelkedését követően meg kell hirdetni.

VII. CÍM

FELLEBBEZÉS

57. cikk

Fellebbezéssel megtámadható határozatok

(1) Az elbírálók, a felszólalási osztályok, a védjegy-igazgatási és jogi osztály, valamint a törlési osztályok határozatai ellen fellebbezésnek van helye. A fellebbezésnek halasztó hatálya van.

(2) Az olyan határozat, amellyel az eljárás a felek valamelyikének vonatkozásában nem fejeződik be, csak az ügydöntő határozat elleni fellebbezésben támadható meg, kivéve ha a határozat a külön fellebbezést megengedi.

58. cikk

Jogosultság a fellebbezésre, illetve a fellebbezési eljárásban való részvételle

Az eljárásban részt vevő bármelyik fél, akit a határozat hátrányosan érint, fellebbezhet. Az eljárásban részt vevő bármely más fél a fellebbezési eljárásban ügyfélként vesz részt.

59. cikk

A fellebbezés határideje és alaki követelményei

A fellebbezést a határozat kézbesítésének napjától számított két hónapon belül, írásban kell benyújtani a Hivatalhoz. A fellebbezés nem tekinthető benyújtottnak mindaddig, amíg a fellebbezés díját meg nem fizetik. A fellebbezés alapjául szolgáló okokat megjelölő írásbeli nyilatkozatot a határozat kézbesítésének napjától számított négy hónapon belül kell benyújtani.

60. cikk

Jogorvoslat saját hatáskörben

(1) Ha az a szervezeti egység, amelynek határozatát megtámadták, úgy ítéli meg, hogy a fellebbezés elfogadható és alapos, a

fellebbezésnek saját hatáskörben tesz eleget. Ez a rendelkezés nem alkalmazható, ha az eljárásban ellenérdekű fél vett részt.

(2) Ha a fellebbezésnek az alapjául szolgáló okokat megjelölő nyilatkozat beérkeztétől számított egy hónapon belül nem adnak helyt, azt haladéktalanul, érdemi állásfoglalás nélkül továbbítani kell a fellebbezési tanácshoz.

61. cikk

A fellebbezés elbírálása

(1) Ha a fellebbezés elfogadható, a fellebbezési tanács megvizsgálja, hogy a fellebbezés alapos-e.

(2) A fellebbezés vizsgálata során a fellebbezési tanács – ahányszor csak szükséges – felhívja a feleket, hogy az általa megjelölt határidőn belül nyújtsák be az ellenérdekű fél nyilatkozatával vagy a fellebbezési tanács felhívásával kapcsolatos észrevételeiket.

62. cikk

A fellebbezés tárgyában hozott határozat

(1) A fellebbezési tanács a fellebbezés érdemi vizsgálatát követően határoz a fellebbezésről. A fellebbezési tanács vagy eljár annak a szervezeti egységnek a hatáskörében, amelyik a fellebbezéssel megtámadott határozatot hozta, vagy az ügyet visszautalja ehhez a szervezeti egységhez új eljárásra.

(2) Ha a fellebbezési tanács az ügyet visszautalja ahhoz a szervezeti egységhez, amelyik a fellebbezéssel megtámadott határozatot hozta, ez a szervezeti egység – azonos tényállás esetén – a fellebbezési tanács határozatának alapjául szolgáló jogértelmezéshez kötve van.

(3) A fellebbezési tanács határozata a 63. cikk (5) bekezdésében említett határidő lejártától vagy – ha a Bírósághoz e határidőn belül keresetet nyújtottak be – a kereset elutasításának napjától hajtható végre.

63. cikk

A Bírósághoz benyújtott keresetek

(1) A fellebbezési tanácsok fellebbezés tárgyában hozott határozatait a Bíróság előtt keresettel támadhatók meg.

(2) A kereset hatáskör hiányára, lényeges eljárási szabálysértésre, a Szerződés vagy e rendelet, illetve ezek alkalmazásával kapcsolatos bármely jogszabály megsértésére vagy hatáskörrel való visszaélésre alapítva indítható.

(3) A Bíróság a jogvita tárgyát képező határozatot megsemmisítheti vagy megváltoztathatja.

(4) A kereset indítására a fellebbezési tanács előtti eljárásban részt vevő felek bármelyike jogosult, akit a határozat hátrányosan érint.

(5) A keresetet a fellebbezési tanács határozatának kézbesítésétől számított két hónapon belül kell a Bírósághoz benyújtani.

(6) A Hivatal megteszi a Bíróság ítéletének végrehajtásához szükséges intézkedéseket.

VIII. CÍM

EGYÜTTES KÖZÖSSÉGI VÉDJEY

64. cikk

Együttes közösségi védjegy

(1) Az együttes közösségi védjegy olyan közösségi védjegy, amely alkalmas arra, hogy a védjegyjogosult szervezet tagjainak áruait vagy szolgáltatásait más vállalkozások áruitól vagy szolgáltatásaitól megkülönböztesse. Együttes közösségi védjegy lajstromozására irányuló bejelentést nyújthat be a gyártók, az előállítók, a szolgáltatást nyújtók vagy a forgalmazók olyan szervezete, amely a reá irányadó jogszabályok szerint saját nevében jogokat szerezhet, kötelezettségeket vállalhat, szerződést vagy más jogügyletet köthet, perelhet és perelhető, továbbá jogi személyiséggel rendelkező bármely közjogi szervezet.

(2) A 7. cikk (1) bekezdésének c) albekezdésétől eltérően az (1) bekezdésben említett együttes védjegy esetén a megjelölés oltalomban részesülhet akkor is, ha kizárólag az áru vagy a szolgáltatás földrajzi származásának feltüntetéséből áll. Ebben az esetben az együttes közösségi védjegy jogosultja nem tilthat el más attól, hogy gazdasági tevékenysége körében – az üzleti tisztesség követelményeivel összhangban – használja a védjegyoltalom alatt álló megjelölést; a védjegyoltalom alapján a jogosult nem léphet fel különösen a földrajzi név használatára jogosult személlyel szemben.

(3) Az együttes közösségi védjegyre az e rendeletben foglalt rendelkezéseket a 65-72. cikkeken foglalt eltérésekkel kell alkalmazni.

65. cikk

Szabályzat az együttes védjegyhez

(1) Az együttes közösségi védjegy bejelentőjének az előírt határidőn belül be kell nyújtania a védjegy használatáról rendelkező szabályzatot.

(2) A szabályzatnak tartalmaznia kell az együttes közösségi védjegy használatára jogosult személyek felsorolását, a védjegyjogosult szervezetben való tagság feltételeit, valamint – ha van ilyen – a védjegy használatának feltételeit, ideértve az azok megsértése esetére kilátásba helyezett jogkövetkezményeket is. A 64. cikk (2) bekezdésében említett együttes közösségi védjegy használatára vonatkozó szabályzatban lehetővé kell tenni mindazok csatlakozását a védjegyjogosult szervezethez, akiknek áruai vagy szolgáltatásai a szóban forgó földrajzi helyről származnak.

66. cikk

A bejelentés elutasítása

(1) A 36. és 38. cikkben meghatározott, a közösségi védjegybejelentés elutasításának okain túlmenően az együttes közösségi védjegy lajstromozására irányuló bejelentést el kell utasítani akkor is, ha a bejelentés nem felel meg a 64. vagy a 65. cikkben meghatározott követelményeknek, vagy ha a védjegy használatára vonatkozó szabályzat a közrendbe vagy a közérkölsbe ütközik.

(2) Az együttes közösségi védjegy lajstromozására irányuló bejelentést akkor is el kell utasítani, ha a megjelölés az együttes közösségi védjegy jellegét vagy jelentőségét illetően alkalmas a fogyasztók megtévesztésére, különösen, ha a fogyasztók másnak tekinthetnek, mint együttes közösségi védjegynek.

(3) A bejelentés nem utasítható el, ha a bejelentő által a védjegy használatára vonatkozó szabályzat módosítása révén teljesülnek az (1) és a (2) bekezdésben foglalt feltételek.

67. cikk

Észrevétel

A 41. cikkben említett eseteken túlmenően az ott felsorolt bármely személy, csoport vagy szervezet írásbeli észrevételt nyújthat be a Hivatalhoz arra vonatkozóan, hogy a megjelölés nem felel meg a 66. cikkben meghatározott valamely különös oltalomképességi feltételnek.

68. cikk

A védjegy használata

Az együttes közösségi védjegy használatára jogosultak részéről történő használatot úgy kell tekinteni, hogy az kielégíti az ebben a rendeletben meghatározott követelményeket, feltéve hogy a közösségi védjegy használatára az ebben a rendeletben meghatározott egyéb feltételek teljesülnek.

69. cikk

A védjegy használatára vonatkozó szabályzat módosítása

(1) Az együttes közösségi védjegy jogosultjának a használatra vonatkozó szabályzat bármely módosítása esetén be kell nyújtania a Hivatalhoz a módosított szabályzatot.

(2) A módosítás nem jegyezhető be a lajstromba, ha a módosított szabályzat nem felel meg a 65. cikkben foglalt követelményeknek, illetve annak következtében a 66. cikkben meghatározott kizáró ok merül fel.

(3) A védjegy használatára vonatkozó módosított szabályzatra a 67. cikket alkalmazni kell.

(4) E rendelet alkalmazásában a védjegy használatára vonatkozó szabályzat módosítása csak a lajstromba való bejegyzésétől hatályos.

70. cikk

Jogosultság bitorlási per indítására

(1) Az együttes közösségi védjegy használatára jogosult valamennyi személyre alkalmazni kell az engedélyesre a 22. cikk (3) és (4) bekezdésében irányadó rendelkezéseket.

(2) Az együttes közösségi védjegy jogosultja az együttes közösségi védjegy használatára jogosult személyek által a védjegy jogosulatlan használatára következtében elszenvedett kárért a használatra jogosult személyek nevében kártérítést követelhet.

71. cikk

Megszűnési okok

Az 50. cikkben meghatározott megszűnési okokon túlmenően a Hivatalhoz benyújtott kérelem vagy a védjegybitorlási perben előterjesztett viszontkereset alapján az együttes közösségi védjegy oltalmának megszűnését kell megállapítani akkor is, ha

- a) a védjegyjogosult nem teszi meg a szükséges intézkedéseket a védjegynek a használati feltételekbe ütköző használatára elleni fellépés érdekében, feltéve hogy vannak ilyen feltételek, és azokat a védjegy használatára vonatkozó szabályzat – adott esetben a lajstromba bejegyzett módosításnak megfelelő formában – tartalmazza;
- b) a védjegy – a védjegyjogosult általi használat következtében – a 66. cikk (2) bekezdése szerint megtévesztővé vált;
- c) a védjegy használatára vonatkozó szabályzat módosításának a lajstromba történő bejegyzésére a 69. cikk (2) bekezdésében foglalt rendelkezések megsértésével került sor, kivéve ha a védjegyjogosult a szóban forgó követelményeket a védjegy használatára vonatkozó szabályzat további módosítása révén teljesíti.

72. cikk

Törlési okok

Az 51. és 52. cikkeken említett törlési okokon túlmenően a Hivatalhoz benyújtott kérelem vagy a védjegybitorlási perben előterjesztett viszontkereset alapján az együttes közösségi védjegyet akkor is törölni kell, ha lajstromozására a 66. cikkben foglalt rendelkezések megsértésével került sor, kivéve ha a védjegyjogosult a szóban forgó követelményeket a védjegy használatára vonatkozó szabályzat további módosítása révén teljesíti.

IX. CÍM

ELJÁRÁS

1. FEJEZET

ÁLTALÁNOS RENDELKEZÉSEK

73. cikk

A határozatok indokolása

A Hivatal határozatait indokolni kell. A határozatok csak olyan érveken és bizonyítékokon alapulhatnak, amelyekkel kapcsolatban az érintett feleknek módjukban állt nyilatkozatot tenni.

74. cikk

A tényállás vizsgálata hivatalból

(1) A Hivatal az előtte folyó eljárásban a tényeket hivatalból vizsgálja. A lajstromozás viszonylagos kizáró okaival összefüggő eljárásban azonban a Hivatal a vizsgálat során a felek által előterjesztett tényálláshoz, bizonyítékokhoz és érvekhez, valamint a kérelem szerinti igényekhez kötve van.

(2) A Hivatal figyelmen kívül hagyhatja azokat a tényeket vagy bizonyítékokat, amelyeket az érintett felek nem kellő időben terjesztettek elő.

75. cikk

Szóbeli eljárás

(1) A Hivatal kezdeményezésére vagy az eljárásban részt vevő bármelyik fél kérelmére szóbeli eljárást kell lefolytatni, ha a Hivatal megítélése szerint ez célszerű.

(2) Az elbíráló, a felszólalási osztály, valamint a védjegyigazgatási és jogi osztály előtti szóbeli eljárás nem nyilvános.

(3) A törlési osztály és a fellebbezési tanács előtti szóbeli eljárás – ideértve a határozat kihirdetését – nyilvános, kivéve ha az eljáró szervezeti egység másként nem határoz arra tekintettel, hogy az eljárás nyilvánossága – különösen az eljárásban részt vevő fél számára – súlyos és indokolatlan hátrányt okozna.

76. cikk

Bizonyítás

(1) A Hivatal előtti eljárásokban a bizonyítási eszközök a következők:

- a) a felek meghallgatása;
- b) a tájékoztatás adására irányuló kérelem;
- c) az okirati és tárgyi bizonyítékok bemutatása;
- d) a tanúvallomás;
- e) a szakértői vélemény;
- f) az eskü alatt tett, a megerősített vagy a nyilatkozat felvétele szerinti államban hatályos jogszabályok szerint azonos kötérről járó módon tett írásbeli nyilatkozat.

(2) Az eljáró szervezeti egység megbízhatja tagjainak egyikét az előterjesztett bizonyítékok vizsgálatával.

(3) Ha a Hivatal szükségesnek tartja a fél, a tanú vagy a szakértő szóbeli meghallgatását, az érintett személyt az előtte való megjelenésre idézi.

(4) A feleket a tanú vagy a szakértő – Hivatal előtti – szóbeli meghallgatásáról értesíteni kell. A felek a meghallgatáson jelen lehetnek, és a tanúhoz, illetve a szakértohöz kérdéseket intézhetnek.

77. cikk

Kézbesítés

A Hivatal az érintettekkel kézbesítés útján hivatalból közli a határozatot és az idézést, valamint a határidőhöz kötött eljárási cselekményekkel kapcsolatos értesítést vagy tájékoztatást, továbbá mindazt, aminek kézbesítését e rendelet vagy a végrehajtási rendelet rendelkezései előírják, vagy a Hivatal elnöke elrendeli.

78. cikk

Igazolás

(1) Ha a közösségi védjegy bejelentője, jogosultja vagy az eljárásban részt vevő bármely fél annak ellenére, hogy az adott körülmények között kellő gondossággal járt el, a Hivatallal szemben valamely határidőt elmulaszt, és ennek következtében – e rendelet értelmében – a mulasztás jogvesztésre, illetve jogorvoslati jogosultság elvesztésére vezet, kérelmére őt jogaiba vissza kell helyezni.

(2) A kérelmet a határidő elmulasztásának okát képező akadály elhárulásától számított két hónapon belül, írásban kell benyújtani. Az elmulasztott cselekményt e határidőn belül pótolni kell. A kérelem csak az elmulasztott határidő lejártát követő egy éven belül terjeszthető elő. Megújítási kérelem benyújtásának vagy a megújítás díja megfizetésének elmulasztása esetén a 47. cikk (3) bekezdésének harmadik mondatában biztosított további hat hónapos időtartamot ebből az egyéves határidőből ki kell vonni.

(3) A kérelemben megjelölni az annak alapjául szolgáló okokat és az azt alátámasztó tényeket. A kérelem nem tekinthető benyújtottnak mindaddig, amíg az igazolás díját meg nem fizetik.

(4) A kérelemről az a szervezeti egység határoz, amelynek hatáskörébe tartozik az elmulasztott cselekményről a határozat meghozatala.

(5) E cikk rendelkezései nem alkalmazhatók a (2) bekezdésben, a 29. cikk (1) bekezdésében és a 42. cikk (1) bekezdésében említett határidőkre.

(6) Ha a közösségi védjegy bejelentőjét vagy jogosultját jogaiba visszahelyezték, a bejelentő vagy a jogosult nem léphet fel azzal szemben, aki a – közösségi védjegybejelentéssel vagy az általam összefüggő – jogvesztés és a jogokba való visszahelyezésről szóló értesítés meghirdetése közötti időszakban jóhiszeműen a közösségi védjeggyel azonos vagy ahhoz hasonló megjelölést hordozó terméket hozott forgalomba, vagy ilyen megjelölés alatt szolgáltatást nyújtott.

(7) A (6) bekezdés hatálya alá tartozó személy a közösségi védjegy bejelentőjének vagy az általam jogosultjának igazolása tárgyában hozott határozatot megtámadhatja a jogokba való visszahelyezésről szóló értesítés meghirdetésétől számított két hónapon belül.

(8) E cikk rendelkezései nem érintik a tagállamoknak azt a jogát, hogy lehetővé tegyék az e rendeletben meghatározott, az érintett állam hatóságaival szemben betartandó határidők elmulasztásának igazolását.

79. cikk

Általános elvek alkalmazása

Ha e rendelet, a végrehajtási rendelet, a díjrendelet, illetve a fellebbezési tanácsok ügyrendje nem tartalmaz eljárási rendelkezéseket, a Hivatal a tagállamokban általánosan elismert eljárásjogi elveket veszi figyelembe.

80. cikk

A díjakkal kapcsolatos követelések elévülése

(1) A Hivatalnak az öt megillető díjakra vonatkozó követelése az esedékessé válás naptári évének végétől számított négy év elteltével évülnek el.

(2) A Hivatallal szemben a befizetett díjnak, illetve az előírt díjnál magasabb összegű befizetéseknek a Hivatal részéről történő visszatérítésével összefüggő követelések annak az évnek a végétől számított négy év elteltével évülnek el, amelyben az igény keletkezett.

(3) Az (1) és a (2) bekezdésben említett elévülési időt az (1) bekezdés esetében a díj megfizetésére történő felszólítás, a (2) bekezdés esetében pedig az indokolással ellátott írásbeli kérelem előterjesztése megszakítja. Megszakadás esetén az elévülési idő azonnal újból megkezdődik és legfeljebb annak az évnek az utolsó napjától számított hatodik év végéig tart, amelyben eredetileg elkezdődött, kivéve ha ezalatt a követelést bírósági úton érvényesítik. Ez utóbbi esetben a határidő legkorábban a határozat jogerőre emelkedésének napjától számított egy év elteltével jár le.

2. FEJEZET

KÖLTSÉGEK

81. cikk

Költségek

(1) A felszólalási eljárásban, a megszünés megállapítására irányuló eljárásban, a törlési eljárásban, valamint a fellebbezési eljárásban a vesztes fél viseli az ellenérdekű felet terhelő díjakat, valamint – a 115. cikk (6) bekezdésének sérelme nélkül – az eljárásban való részvétellel szorosan összefüggő költségeket, ideértve az utazás, az önellátás, a képviselő, a tanácsadó vagy az ügyvéd költségeit, a végrehajtási rendeletben az egyes költségkategóriákra megállapított mértékben, az ott szabályozott feltételekkel.

(2) Ha a felek mindegyike – egyes kérelmekben – egyaránt vesztes, illetve nyertes, vagy a méltányosság ezt kívánja, a felszólalási osztály, a törlési osztály vagy a fellebbezési tanács a költségek viseléséről eltérően határozhat.

(3) A fél viseli az ellenérdekű felet terhelő, (1) és (2) bekezdés szerinti díjakat és költségeket, ha az eljárás az általa benyújtott

közösségi védjegyre bejelentés, felszólalás, megszünés megállapítására irányuló kérelem, törlési kérelem, illetve fellebbezés visszavonása, az öt megillető közösségi védjegyjogtalom megújításának elmaradása vagy a közösségi védjegyjogtalomról való lemondása következtében megszűnik.

(4) Ha az ügyben nem születik érdemi határozat, a költségek viseléséről a felszólalási osztály, a törlési osztály vagy a fellebbezési tanács mérlegelés alapján dönt.

(5) Ha a felek a felszólalási osztály, a törlési osztály vagy a fellebbezési tanács előtt a költségek viselése tárgyában az előző bekezdések rendelkezéseitől eltérő tartalmú egyezséget kötnek, az érintett szervezeti egység az egyezséget tudomásul veszi.

(6) A felszólalási osztály, a törlési osztály vagy a fellebbezési tanács irodája – kérelemre – megállapítja az előző bekezdések szerint fizetendő költségek összegét. Az így megállapított összeget a felszólalási osztály, a törlési osztály vagy a fellebbezési tanács az előírt határidőn belül benyújtott kérelem alapján határozattal felülvizsgálhatja.

82. cikk

A költségek viselése tárgyában hozott határozatok végrehajtása

(1) A Hivatalnak a költségek viselése tárgyában hozott jogerős határozata végrehajtható.

(2) A végrehajtásra annak az államnak a hatályos polgári eljárásjogi szabályait kell alkalmazni, amelynek területén a végrehajtást foganatosítják. A végrehajtást – a határozat záradékolása útján, kizárólag a határozat hitelességének vizsgálatára szorítkozva – az a nemzeti hatóság rendeli el, amelyet a tagállam kormánya a célra kijelölt, és erről a Hivatalt és a Bíróságot értesítette.

(3) Ha az érintett fél kérelme alapján az említett alaki követelmények teljesültek, a fél – a nemzeti jogszabályokkal összhangban – a végrehajtás érdekében közvetlenül az illetékes hatósághoz fordulhat.

(4) A végrehajtást kizárólag a Bíróság határozata függesztheti fel. A végrehajtás szabálytalansága miatt benyújtott panaszok elbírálása azonban az érintett tagállam bíróságainak joghatósága alá tartozik.

3. FEJEZET

A NYILVÁNOSSÁG ÉS A TAGÁLLAMOK HATÓSÁGAINAK TÁJÉKOZTATÁSA

83. cikk

A közösségi védjegylajstrom

A Hivatal „közösségi védjegylajstrom” elnevezéssel nyilvántartást vezet, amely tartalmazza mindazokat az adatokat, amelyek

bejegyzését vagy feltüntetését e rendelet, illetve a végrehajtási rendelet előírja. A lajstromot bárki megtekintheti.

84. cikk

Iratbetekintés

(1) A közösségi védjegybejelentés iratai a meghirdetést megelőzően csak a bejelentő hozzájárulásával tekinthetők meg.

(2) Aki igazolja, hogy a közösségi védjegy bejelentője úgy nyilatkozott, hogy a védjegy lajstromozását követően az abból eredő jogaira hivatkozással vele szemben fel kíván lépni, az ilyen bejelentés irataiba a meghirdetést megelőzően a bejelentő hozzájárulásának hiányában is betekinthet.

(3) A közösségi védjegybejelentés meghirdetését követően a bejelentés és az annak alapján keletkező védjegyoltalmi ügyiratok kérelemre megtekinthetők.

(4) Ha az iratbetekintésre a (2) vagy a (3) bekezdés alapján kerül sor, az akta egyes irataiba való betekintés a végrehajtási rendelet rendelkezéseinek megfelelően megtagadható.

85. cikk

Időszaki kiadványok

A Hivatal rendszeres időközönként kiadja:

- a) a Közöségi Védjegyértékt, amely tartalmazza a közösségi védjegy lajstromba tett bejegyzéseket, továbbá minden olyan egyéb adatot, amelyeknek meghirdetését e rendelet vagy a végrehajtási rendelet előírja;
- b) a Hivatalos Lapot, amely a Hivatal elnöke által kiadott általános jellegű közleményeket és tájékoztatást, valamint az e rendeletre vagy annak végrehajtására vonatkozó egyéb tájékoztatást tartalmazza.

86. cikk

Igazgatási együttműködés

Ha ez a rendelet vagy a nemzeti jogszabályok eltérően nem rendelkeznek, a Hivatal és a tagállamok bíróságai vagy hatóságai kérelemre segítséget nyújtanak egymásnak tájékoztatás megadásával vagy az iratbetekintés lehetővé tételével. Ha a Hivatal a bíróságok, az ügyészségek vagy a központi iparjogvédelmi hivatalok számára iratbetekintést engedélyez, az iratokba való betekintésre a 84. cikkben megállapított korlátozások nem vonatkoznak.

87. cikk

Kiadványok cseréje

(1) A Hivatal és a tagállamok központi iparjogvédelmi hivatalai – kérelemre – ingyenesen megküldik egymásnak – saját felhasználásra – kiadványaik egy vagy több példányát.

(2) A Hivatal a kiadványok cseréjéről vagy megküldéséről megállapodásokat köthet.

4. FEJEZET

KÉPVISELET

88. cikk

A képviselő általános elvei

(1) A (2) bekezdésben meghatározott kivétellel senki sem kötelezhető arra, hogy a Hivatal előtti eljárásban képviselőt vegyen igénybe.

(2) A (3) bekezdés második mondatának sérelme nélkül az természetes vagy jogi személy, akinek lakóhelye, illetve székhelye, üzleti tevékenységének fő helye vagy valóságos és működő ipari vagy kereskedelmi telephelye nem a Közösségben van, a e rendelettel létrehozott valamennyi eljárásban – a közösségi védjegybejelentés benyújtását kivéve – a 89. cikk (1) bekezdésének megfelelő képviselőt köteles képviselével megbízni és e képviselő útján eljárni; a végrehajtási rendelet további kivételeket is megállapíthat.

(3) Azt a természetes vagy jogi személyt, akinek lakóhelye, illetve székhelye, üzleti tevékenységének fő helye vagy valóságos és működő ipari vagy kereskedelmi telephelye a Közösségben van, a Hivatal előtt olyan alkalmazottja is képviselheti, aki a végrehajtási rendeletben megállapított követelményeknek megfelelő, az iratokhoz csatolandó, aláírással ellátott képviselői meghatalmazást nyújt be. A jogi személy e bekezdés hatálya alá tartozó alkalmazottja a jogi személlyel gazdasági kapcsolatban álló más jogi személyeket is képviselhet, akkor is, ha ez utóbbi jogi személyek székhelye, üzleti tevékenységük fő helye vagy valóságos és működő ipari vagy kereskedelmi telephelye nem a Közösségben van.

89. cikk

Hivatásos képviselők

(1) Természetes vagy jogi személyek Hivatal előtti képviselését kizárólag a következő személyek láthatják el:

- a) a tagállamok valamelyikében képesítéssel és a Közösségben székhellyel rendelkező ügyvéd, ha az adott tagállamban védjegyügyekben képviselőként eljárhat; vagy
- b) a hivatásos képviselő, akinek neve szerepel a Hivatal által e célból vezetett jegyzékben.

A Hivatal előtt eljáró képviselőnek az ügy irataihoz csatolandó, aláírt képviseleti meghatalmazást kell benyújtania, amelynek részletes szabályait a végrehajtási rendelet állapítja meg.

(2) A hivatásos képviselők jegyzékébe bármely természetes személy felvehető, ha megfelel a következő feltételeknek:

- a) a tagállamok valamelyikének állampolgára;
- b) székhelye vagy foglalkoztatásának helye a Közösségben található;
- c) annak a tagállamnak a központi iparjogvédelmi hivatala előtt, amelynek területén székhelye vagy foglalkoztatásának helye található, védjegyügyekben természetes vagy jogi személyek képviseletére jogosult. Ha a tagállamban az ilyen képviselet nincs külön szakképesítéshez kötve, a jegyzékbe való felvétel feltétele, hogy a kérelmező védjegyügyekben legalább öt éve rendszeresen képviseletet lásson el az említett tagállam központi iparjogvédelmi hivatala előtt. A kérelmező mentesül a

gyakorlati idő igazolása alól, ha ez utóbbi tagállamban – a tagállami jogszabályokkal összhangban – a kérelmezőnek avédjegyügyekben természetes vagy jogi személyek valamely tagállambeli központi iparjogvédelmi hivatal előtti képviseletére jogosító szakképesítését elismerték.

(3) A jegyzékbe való felvétel kérelemre történik, amelyhez csatolni kell az érintett tagállam központi iparjogvédelmi hivatala által kiállított igazolást, amely szerint a (2) bekezdésben előírt feltételeket teljesítették.

(4) A Hivatal elnöke felmentést adhat

a) a (2) bekezdés c) albekezdésének második mondata alól, ha a kérelmező bizonyítja, hogy a szükséges képesítést más módon szerezte meg;

b) kivételes esetben a (2) bekezdés a) albekezdése alól.

(5) A hivatásos képviselők jegyzékéből való törlés feltételeit a végrehajtási rendelet állapítja meg.

X. CÍM

JOGHATÓSÁG ÉS ELJÁRÁS A KÖZÖSSÉGI VÉDJEYEKKEK ÖSSZEFÜGGŐ JOGVITÁKBAN

1. FEJEZET

A JOGHATÓSÁGRÓL ÉS A VÉGREHAJTÁSRÓL SZÓLÓ EGYEZMÉNY ALKALMAZÁSA

90. cikk

A joghatóságról és a végrehajtásról szóló egyezmény alkalmazása

(1) Ha e rendelet másként nem rendelkezik, a közösségi védjegybejelentésekkel és a közösségi védjegyekkel összefüggő ügyekben, valamint nemzeti védjegyekkel és közösségi védjegyekkel összefüggő, egyidejűleg vagy egymást követően indított ügyekben a polgári és kereskedelmi ügyekben a joghatóságról és a bírósági határozatok végrehajtásáról szóló, 1968. szeptember 27-én Brüsszelben aláírt, az Európai Közösségekhez csatlakozó államok ezen egyezményhez való csatlakozásáról szóló egyezményekkel módosított egyezményt (a továbbiakban: a joghatóságról és a végrehajtásról szóló egyezmény) kell alkalmazni.

(2) A 92. cikkben említett keresetekkel és igényekkel összefüggő eljárások esetén

a) a joghatóságról és a végrehajtásról szóló egyezmény 2. és 4. cikke, 5. cikkének (1), (3), (4) és (5) bekezdése és 24. cikke nem alkalmazható;

b) az egyezmény 17. és 18. cikkét az e rendelet 93. cikkének (4) bekezdésében szereplő korlátozásokkal kell alkalmazni;

c) az egyezmény II. címében foglalt, a tagállamban lakóhellyel, illetve székhellyel rendelkező személyekre vonatkozó rendelkezéseket olyan személyekre is alkalmazni kell, akik lakóhelye, illetve székhelye nem a tagállamok valamelyikében van, de a tagállamok valamelyikében telephellyel rendelkeznek.

2. FEJEZET

A KÖZÖSSÉGI VÉDJEY BITORLÁSÁVAL ÉS ÉRVÉNYESSÉGÉVEL ÖSSZEFÜGGŐ JOGVITÁK

91. cikk

Közösségi védjegybíróságok

(1) A tagállamok területükön a lehető legkorlátozottabb számban kijelölnek első- és másodfokon eljáró olyan nemzeti bíróságokat és törvényszékeket (a továbbiakban: közösségi védjegybíróság), amelyek az e rendelettel rájuk ruházott hatáskörben járnak el.

(2) E rendelet hatálybalépésétől számított három éven belül mindegyik tagállam közli a Bizottsággal a közösségi védjegybíró-ságok jegyzékét, nevük és illetékességük megjelölésével.

(3) Ha a (2) bekezdésben említett jegyzék közlését követően a bíróságok számában, nevében vagy illetékességében bármilyen változás következik be, erről az érintett tagállam haladéktalanul értesíti a Bizottságot.

(4) A Bizottság a (2) és (3) bekezdésben említett közlésről értesíti a tagállamokat, és azt közzéteszi az *Európai Közösségek Hivatalos Lapjában*.

(5) Mindaddig, amíg a tagállam nem közli a (2) bekezdésben elő-írt jegyzéket, a szóban forgó tagállam azon bíróságainak van a 92. cikk szerinti kereset vagy kérelem alapján indult ügyekben az eljárásra a 93. cikk alapján – a tagállam bíróságát megillető – jog-hatósága, amelyeknek az adott tagállamban lajstromozott nem-zeti védjegyekkel összefüggő eljárásokra hatásköre és illetékessége van.

92. cikk

Joghatóság bitorlással és érvényességgel összefüggő ügyekben

A közösségi védjegybírósnak a következő ügyekben van kizá-rólagos joghatósága:

- a) a közösségi védjegy bitorlásával összefüggő perek és – ha a nemzeti jog arról rendelkezik – a közösségi védjegy bitorlásá-nak kísérletével kapcsolatos perek;
- b) a nemleges megállapításra irányuló perek, ha a nemzeti jog arról rendelkezik;
- c) a 9. cikk (3) bekezdésének második mondatában említett cse-lekmények eredményeként indított perek;
- d) a 96. cikk alapján a közösségi védjegyoltalom megszűnésének megállapítására vagy a közösségi védjegy törlésére irányuló viszontkeresetek.

93. cikk

Nemzetközi joghatóság

(1) E rendelet rendelkezéseire és a joghatóságról és a végrehajtás-ról szóló egyezmény 90. cikk alapján alkalmazandó bármely ren-delkezésre is figyelemmel a 92. cikkben említett keresetek és ígé-nyek tárgyában az eljárást az alperes lakóhelye vagy székhelye szerinti tagállam bírósága előtt kell megindítani, vagy – ha az alperes a tagállamokban lakóhellyel vagy székhellyel nem rendel-kezik – az alperes telephelye szerinti tagállamban.

(2) Ha az alperes lakóhelye vagy székhelye nem a tagállamokban van, vagy a tagállamok egyikében sem rendelkezik telephellyel, az

eljárást a felperes lakóhelye vagy székhelye szerinti tagállam bíró-sága előtt kell megindítani, vagy – ha a felperes a tagállamokban lakóhellyel vagy székhellyel nem rendelkezik – a felperes telephe-lye szerinti tagállamban.

(3) Ha a felperes és az alperes egyikének sincs lakóhelye vagy székhelye a tagállamokban, vagy ott egyikük sem rendelkezik telephellyel, az eljárást annak a tagállamnak a bírósága előtt kell megindítani, ahol a Hivatal székhelye található.

(4) Az (1), (2) és (3) bekezdéstől eltérően

- a) a joghatóságról és a végrehajtásról szóló egyezmény 17. cik-két akkor kell alkalmazni, ha a felek megállapodnak arról, hogy az ügyben egy másik közösségi védjegybírósnak van joghatósága;
- b) az egyezmény 18. cikke akkor alkalmazandó, ha az alperes egy másik közösségi védjegybírósnak előtt jelenik meg.

(5) A 92. cikkben említett keresetek és igények tárgyában az eljá-rás – a nemleges megállapításra irányuló perek kivételével – annak a tagállamnak a bírósága előtt is megindítható, ahol a bitorlást elkövelték, illetve megkísérelték, illetve ahol a 9. cikk (3) bekez-désének második mondata szerinti cselekményt elkövelték.

94. cikk

A joghatóság terjedelme

(1) A 93. cikk (1)–(4) bekezdései alapján joghatósággal bíró közösségi védjegybírósnak joghatósággal rendelkezik

- a tagállamok bármelyikének területén elkövetett vagy megkí-sérelt védjegybitorlási cselekményekre,
- a tagállamok bármelyikének területén elkövetett, a 9. cikk (3) bekezdésének második mondata szerinti cselekményekre.

(2) A 93. cikk (5) bekezdése alapján joghatósággal bíró közösségi védjegybírósnak joghatósága csak az abban a tagállamban elköve-tett vagy megkísérelt cselekményekre terjed ki, ahol a bíróság székhelye van.

95. cikk

Az érvényesség vélelme – érdemi védekezés

(1) A közösségi védjegybírósnak a közösségi védjegyoltalmat mindaddig érvényesnek tekinti, amíg azt az alperes az oltalom megszűnésének megállapítása vagy a védjegy törlése iránt előter-jesztett viszontkeresetben vitássá nem teszi.

(2) A közösségi védjegyoltalom érvényessége nem képezheti nemleges megállapítás iránt indított per tárgyát.

(3) A 92. cikk a) és c) albekezdésében említett perekben a védjegyoltalom megszűnésének megállapítására vagy érvénytelenségére alapított, nem viszontkereset formájában előterjesztett kifogás csak akkor fogadható el, ha az alperes arra hivatkozik, hogy a közösségi védjegyoltalom használat hiánya miatti megszűnése megállapítható, illetve, hogy helye van a közösségi védjegy törlésének egy öt megillető korábbi jog alapján.

96. cikk

Viszontkereset

(1) A megszűnés megállapítására vagy a törlésre irányuló viszontkereset kizárólag az e rendelet szerinti megszűnési vagy törlési okokon alapulhat.

(2) A közösségi védjegy bíróság a megszűnés megállapítására vagy a törlésre irányuló viszontkeresetet elutasítja, ha ugyanazon felek között ugyanazon kérdésben és jogalapon benyújtott kérelem tárgyában a Hivatal korábban jogerősen döntött.

(3) Ha a viszontkeresetet olyan perben terjesztik elő, amelyben a közösségi védjegy jogosultja félként még nem vesz részt, erről öt értesíteni kell, és a perben a tagállam jogszabályaiban megállapított feltételekkel vehet részt.

(4) A közösségi védjegy bíróság, amelyhez közösségi védjegyoltalom megszűnésének megállapítása vagy a védjegy törlése iránt viszontkeresetet nyújtottak be, tájékoztatja a Hivatalt a viszontkereset benyújtásának időpontjáról. A Hivatal e tényt a közösségi védjegy-lajstromba bejegyzi.

(5) Az 56. cikk (3), (4), (5) és (6) bekezdését megfelelően alkalmazni kell.

(6) Ha a közösségi védjegy bíróság a közösségi védjegyoltalom megszűnésének megállapítása vagy a védjegy törlése iránt előterjesztett viszontkeresetet jogerős ítélettel érdemben elbírálta, az ítélet egy példányát megküldi a Hivatalnak. Az ilyen továbbításról a felek bármelyike tájékoztatást kérhet. A Hivatal a végrehajtási rendelet előírásainak megfelelően a közösségi védjegy-lajstromba az ítéletet bejegyzi.

(7) A közösségi védjegy bíróság a közösségi védjegyoltalom megszűnésének megállapítása vagy a védjegy törlése iránt előterjesztett viszontkereset tárgyalásakor a közösségi védjegy jogosultjának kérelmére és a felek meghallgatását követően az eljárást felfüggesztheti, és felhívhatja az alperest, hogy az általa megjelölt határidőn belül megszűnés-megállapítási, illetve törlési kérelmet nyújtson be a Hivatalhoz. Ha a kérelem benyújtására az előírt határidőn belül nem kerül sor, az eljárást folytatni kell, és a viszontkeresetet visszavontnak kell tekinteni. A 100. cikk (3) bekezdését alkalmazni kell.

97. cikk

Alkalmazandó jog

(1) A közösségi védjegy bíróság e rendelet rendelkezéseit alkalmazza.

(2) Minden olyan kérdésben, amelyről e rendelet nem rendelkezik, a közösségi védjegy bíróság nemzeti jogát alkalmazza, nemzeti magánjogát is ideértve.

(3) Ha e rendelet eltérően nem rendelkezik, a közösségi védjegy bíróság a székhelye szerinti államnak azokat az eljárási szabályait alkalmazza, amelyek irányadók a nemzeti védjegyekkel összefüggő azonos tárgyú perekben.

98. cikk

Jogkövetkezmények

(1) Ha a közösségi védjegy bíróság úgy találja, hogy az alperes a közösségi védjegyet bitorolja, vagy azt megkísérelte, a bíróság – feltéve, hogy nyomós okból ettől el nem tekint – eltiltja az alperest a közösségi védjegy bitorlásával vagy annak kísérletével összefüggő cselekmények folytatásától. A közösségi védjegy bíróság – nemzeti jogszabályaival összhangban – meghozza továbbá azokat az intézkedéseket, amelyek az említett eltiltás végrehajtását biztosítják.

(2) A közösségi védjegy bíróság minden egyéb kérdésben annak a tagállamnak a nemzeti jogát – ideértve nemzeti magánjogát is – alkalmazza, amelyben a bitorlást elkövették, vagy megkísérelték.

99. cikk

Ideiglenes és biztosítási intézkedések

(1) A tagállami bíróságtól, ideértve a közösségi védjegy bíróságot is, a szóban forgó tagállam jogszabályai által a nemzeti védjegyek tekintetében biztosított ideiglenes intézkedések – ideértve a biztosítási intézkedést is – kérhetők a közösségi védjegybejelentés, illetve a közösségi védjegy tekintetében, még abban az esetben is, ha – e rendelet értelmében – az ügy érdemi elbírálására egy másik tagállam közösségi védjegy bíróságának van joghatósága.

(2) A 93. cikk (1), (2), (3) vagy (4) bekezdésére alapított joghatósággal bíró közösségi védjegy bíróság elrendelhet olyan ideiglenes, illetve biztosítási intézkedést is, amely – a joghatóságról és a végrehajtásról szóló egyezmény III. címe értelmében – az előírt elismerési és végrehajtási eljárástól függően bármelyik tagállam területén alkalmazandó. Ilyen joghatósággal más bíróság nem rendelkezhet.

100. cikk

Kapcsolódó perek különös szabályai

(1) A 92. cikkben említett pert tárgyaló közösségi védjegy bíróság – a nemleges megállapításra irányuló per kivételével – a felek

meghallgatását követően hivatalból, vagy – az ellenérdekű fél meghallgatását követően – a felek egyikének kérelmére – kivéve, ha a tárgyalást nyomós okból folytatni kell – felfüggeszti az eljárást, ha a közösségi védjegy érvényessége tárgyában egy másik közösségi védjegybíró előtt előterjesztett viszontkereset alapján eljárás folyik, vagy a Hivatalhoz megszűnésmegállapítási vagy törlési kérelmet nyújtottak be.

(2) A Hivatal a megszűnésmegállapítási vagy a törlési kérelem tárgyában folyó eljárás során a felek meghallgatását követően hivatalból, vagy – az ellenérdekű fél meghallgatását követően – a felek egyikének kérelmére – kivéve, ha a tárgyalást nyomós okból folytatni kell – felfüggeszti az eljárást, ha a közösségi védjegy érvényessége tárgyában közösségi védjegybíró előtt előterjesztett viszontkereset alapján eljárás folyik. A közösségi védjegybíró azonban az előtte folyó eljárásban részt vevő felek bármelyikének a kérelmére – az eljárásban részt vevő felek meghallgatását követően – felfüggesztheti az eljárást. A Hivatal ebben az esetben folytatja az előtte felfüggesztett eljárást.

(3) Ha a közösségi védjegybíró az eljárást felfüggeszti, a felfüggesztés időtartamára ideiglenes, illetve biztosítási intézkedést hozhat.

101. cikk

A másodfokú közösségi védjegybírók joghatósága – további fellebbezés

(1) A 92. cikkben említett keresetek és igények tárgyában indított perekben az elsőfokú bíróság ítéleteivel szemben fellebbezésnek van helye a másodfokú közösségi védjegybíróhoz.

(2) A másodfokú közösségi védjegybíróhoz történő fellebbezés feltételeit a bíróság székhelye szerinti tagállam nemzeti joga határozza meg.

(3) A nemzeti jog további fellebbezésre vonatkozó szabályait alkalmazni kell a másodfokú közösségi védjegybíró ítéleteire.

3. FEJEZET

A KÖZÖSSÉGI VÉDJEYEKKEK ÖSSZEFÜGGŐ EGYÉB JOGVITÁK

102. cikk

A nem közösségi védjegybíróként eljáró nemzeti bíróságok joghatóságára vonatkozó kiegészítő rendelkezések

(1) Abban a tagállamban, amelynek bíróságai a 90. cikk (1) bekezdése alapján joghatósággal rendelkeznek, annak a bíróságnak van joghatósága a 92. cikkben nem említett perekre, amely az adott tagállamban a nemzeti védjegyekkel összefüggő ilyen perre hatáskörrel és illetékességgel rendelkezik.

(2) Ha a 92. cikkben nem említett, közösségi védjeggyel összefüggő perre a 90. cikk (1) bekezdése és e cikk (1) bekezdése értelmében egyetlen bíróságnak sincs joghatósága, azt a Hivatal székhelye szerinti tagállam bírósága előtt kell lefolytatni.

103. cikk

A nemzeti bíróság kötelezettsége

A 92. cikkben nem említett, közösségi védjeggyel összefüggő perekben eljáró nemzeti bíróság a közösségi védjegyoltalmat érvényesnek tekinti.

4. FEJEZET

ÁTMENETI RENDELKEZÉS

104. cikk

A joghatóságról és a végrehajtásról szóló egyezmény alkalmazásával összefüggő átmeneti rendelkezés

A joghatóságról és a végrehajtásról szóló egyezmény előző cikkek alapján alkalmazandó rendelkezéseit az egyes tagállamokra olyan hatállyal kell alkalmazni, ahogyan az egyezmény egyes szövegei az egyes tagállamokat az adott időpontban kötik.

XI. CÍM

A TAGÁLLAMI JOGRA GYAKOROLT HATÁSOK

1. FEJEZET

POLGÁRI PEREK TÖBB VÉDJEY ALAPJÁN

105. cikk

Egyidejű és egymást követő polgári perek közösségi védjegyek és nemzeti védjegyek alapján

(1) Ha ugyanazon felek között ugyanabban a tárgyban különböző tagállamok bíróságai előtt bitorlás vagy annak kísérlete

tárgyában per van folyamatban, és a bíróságok egyike a közösségi védjeggyel, a másik a nemzeti védjeggyel összefüggésben jár el,

a) az a bíróság, amelyik előtt az ügy később indult, joghatóságának hiányát – a másik bíróság javára – hivatalból megállapítja, ha az érintett védjegyek azonosak, és azonos árukra vagy szolgáltatásokra érvényesek. Az a bíróság, amelynek meg kellene

állapítania joghatóságának hiányát, eljárását felfüggesztheti, ha a másik bíróság joghatóságát vitatják;

- b) az a bíróság, amelyik előtt az ügy később indult, eljárását felfüggesztheti, ha az érintett védjegyek azonosak, és hasonló árukra vagy szolgáltatásokra érvényesek, illetve, ha az érintett védjegyek hasonlóak, és azonos vagy hasonló árukra vagy szolgáltatásokra érvényesek.

(2) A közösségi védjegy bitorlása tárgyában eljáró közösségi védjegy bíróság a keresetet elutasítja, ha ugyanazon felek között ugyanabban a kérdésben – azonos árukra vagy szolgáltatásokra érvényes azonos nemzeti védjegy alapján – az ügy érdemében már jogerős ítéletet hoztak.

(3) A nemzeti védjegy bitorlása tárgyában eljáró bíróság a keresetet elutasítja, ha ugyanazon felek között ugyanabban a kérdésben – azonos árukra vagy szolgáltatásokra érvényes azonos közösségi védjegy alapján – az ügy érdemében már jogerős ítéletet hoztak.

(4) Az (1), (2) és (3) bekezdés nem alkalmazható az ideiglenes intézkedésekre, ideértve a biztosítási intézkedéseket is.

2. FEJEZET

A NEMZETI JOGSZABÁLYOK ALKALMAZÁSA A KÖZÖSSÉGI VÉDJEGY HASZNÁLATÁTÓL VALÓ ELTILTÁS VÉGETT

106. cikk

A közösségi védjegy használatától való eltiltás

(1) E rendelet – eltérő rendelkezés hiányában – nem érinti a 8. cikk vagy az 52. cikk (2) bekezdése szerinti korábbi jogoknak a későbbi közösségi védjegy használata útján történő megsértése miatti igények érvényesítésére a tagállami jogszabályokban biztosított jogosultságot. A 8. cikk (2) és (4) bekezdése szerinti korábbi jogok megsértése miatti igények azonban nem érvényesíthetők, ha a korábbi jog jogosultja az 53. cikk (2) bekezdésének megfelelően már nem kérheti a közösségi védjegy törlését.

(2) E rendelet – eltérő rendelkezés hiányában – nem érinti a tagállam polgári, közigazgatási vagy büntetőjogi jogszabályai, illetve a közösségi jog rendelkezései alapján a közösségi védjegy használatától való eltiltás végett az eljárás megindításához való jogot, feltéve, hogy a nemzeti védjegy használata az adott tagállam joga vagy a közösségi jog alapján megtiltható.

107. cikk

Helyi jelentőségű korábbi jogok

(1) A kizárólag egy meghatározott területre érvényes korábbi jog jogosultja felléphet a közösségi védjegynek az azon a területen való használata ellen, ahol az ő joga védelemben részesül, feltéve, hogy az érintett tagállam jogszabályai erre lehetőséget biztosítanak.

(2) Az (1) bekezdés nem alkalmazható, ha a korábbi jog jogosultja öt egymást követő éven át eltúrte a közösségi védjegy használatát azon a területen, ahol joga védelemben részesül, noha tudomása volt e használatról, kivéve ha a közösségi védjegyet rosszhiszeműen jelentették be lajstromozásra.

(3) A közösségi védjegy jogosultja nem léphet fel az (1) bekezdésben említett korábbi jog gyakorlása ellen, ha a közösségi védjegy használata a korábbi jog alapján már nem kifogásolható.

3. FEJEZET

ÁTALAKÍTÁS NEMZETI VÉDJEGYBEJELENTÉSSÉ

108. cikk

A nemzeti eljárás alkalmazására irányuló kérelem

(1) A közösségi védjegybejelentés vagy a közösségi védjegy jogosultja közösségi védjegybejelentésének vagy közösségi védjegyeknek nemzeti védjegybejelentéssé való átalakítását kérheti, feltéve, hogy

- a) a közösségi védjegybejelentést elutasították, visszavonták, vagy azt visszavontnak kell tekinteni;
- b) a közösségi védjegyoltalom megszűnik.

(2) Nincs helye átalakításnak, ha

- a) a közösségi védjegyoltalom használat hiánya miatt megszűnt, kivéve ha abban a tagállamban, amelynek tekintetében az átalakítás iránt kérelmet nyújtottak be, a közösségi védjegynek a szóban forgó tagállam jogszabályai szerinti tényleges használatnak minősülő használatát már megkezdték;
- b) a közösségi védjegybejelentés vagy a közösségi védjegy tekintetében a lajstromozást kizáró, megszűnési vagy törlési okok állnak fenn a Hivatal vagy a nemzeti bíróságok határozata alapján az abban a tagállamban való oltalomszerzés szempontjából, ahol az átalakítás iránt kérelmet nyújtottak be.

(3) A közösségi védjegybejelentés vagy a közösségi védjegy átalakításából származó nemzeti védjegybejelentés bejelentési napjának az érintett tagállam vonatkozásában a közösségi védjegybejelentés, illetve a közösségi védjegy bejelentési napja, illetve – elsőbbség igénylése esetén – az elsőbbség napja számít, és – ha ez alkalmazható – azt megilleti a 34. vagy a 35. cikknek megfelelően igényelt szénioritás.

(4) Ha

- a közösségi védjegybejelentést visszavontnak kell tekinteni, vagy azt a Hivatal jogerős határozatával elutasította,
- a közösségi védjegyoltalom a Hivatal jogerős határozata vagy a védjegyoltalomról való lemondás lajstromba való bejegyzése következtében megszűnik,

a Hivatal értesíti a bejelentőt vagy a jogosultat arról, hogy az értesítés kézbesítésétől számított három hónapon belül az átalakítás iránt kérelmet nyújthat be.

(5) Ha a közösségi védjegybejelentést visszavonták, vagy a közösségi védjegyoltalom az oltalmi idő megújítás nélküli lejárta miatt megszűnt, az átalakítás iránti kérelmet a közösségi védjegybejelentés visszavonásának vagy a közösségi védjegyoltalom lejártának napjától számított három hónapon belül kell benyújtani.

(6) Ha a közösségi védjegyoltalom a nemzeti bíróság határozata alapján szűnt meg, az átalakítás iránti kérelmet a határozat jogerőre emelkedésének napjától számított három hónapon belül kell benyújtani.

(7) Ha a kérelmet nem nyújtják be kellő időben, a 32. cikkben említett hatály megszűnik.

109. cikk

Az átalakítás iránti kérelem benyújtása, meghirdetése és továbbítása

(1) Az átalakítás iránti kérelmet a Hivatalhoz kell benyújtani, amelyben meg kell jelölni azokat a tagállamokat, amelyekben a nemzeti védjegyként való lajstromozás iránti eljárás lefolytatását kérik. A kérelem nem tekinthető benyújtottnak mindaddig, amíg az átalakítás díját meg nem fizetik.

(2) Ha a közösségi védjegybejelentést meghirdették, az átalakításra irányuló kérelem kézhezvételét a közösségi védjegy lajstromba be kell jegyezni, és az átalakításra irányuló kérelmet meg kell hirdetni.

(3) A Hivatal megvizsgálja, hogy a 108. cikk (1) bekezdése alapján van-e helye átalakításnak, a kérelmet – az esettől függően – a 108. cikk (4), (5) vagy (6) cikkében megállapított határidőn belül nyújtották-e be, valamint megfizették-e az átalakítás díját. Ha e feltételek teljesültek, a Hivatal továbbítja a kérelmet az abban megjelölt államok központi iparjogvédelmi hivatalaihoz. Az érintett állam központi iparjogvédelmi hivatalának kérelmére a Hivatal megadja a kérelem elfogadhatóságáról való döntéshez szükséges tájékoztatást.

110. cikk

Az átalakítás alaki követelményei

(1) A kérelem elfogadhatóságáról az a központi iparjogvédelmi hivatal határoz, amelyhez azt továbbították.

(2) A 109. cikk alapján továbbított közösségi védjegybejelentést vagy közösségi védjegyet nem lehet alávétetni a nemzeti jog olyan alaki követelményeinek, amelyek az e rendeletben vagy a végrehajtási rendeletben előírtaktól eltérőek, vagy azokat meghaladják.

(3) Az a központi iparjogvédelmi hivatal, amelyhez a kérelmet továbbították, megkövetelheti, hogy a kérelmező legalább két hónapos határidőn belül

- a) fizesse meg a nemzeti bejelentési díjat;
- b) nyújtsa be a kérelemnek és mellékleteinek az adott állam hivatalos nyelveinek egyikén készült fordítását;
- c) jelöljön meg kézbesítési címet az adott államban;
- d) nyújtsa be a megjelölést az adott állam által meghatározott számú példányban.

XII. CÍM

A HIVATAL

1. FEJEZET

ÁLTALÁNOS RENDELKEZÉSEK

111. cikk

Jogállás

(1) A Hivatal a Közösség szerve. A Hivatal jogi személy.

(3) A Hivatal elnöke képviseli.

(2) A Hivatal a tagállamok mindegyikében a tagállami jogszabályok szerint a jogi személyek esetében lehetséges legszélesebb körű jogképességgel rendelkezik; így különösen ingó és ingatlan-vagyont szerezhet, azzal rendelkezhet, pert indíthat és perelhető.

112. cikk

Személyzet

(1) A Hivatal személyzetére az Európai Községek tisztviselőinek személyzeti szabályzatát, az Európai Községek alkalmazottainak foglalkoztatási feltételeit és az Európai Községek intézményei közötti megállapodások útján a személyzeti szabályzat és a foglalkoztatási feltételek hatálybalépítésének érdekében elfogadott szabályokat kell alkalmazni, a 131. cikk fellebbezési tanács tagjaira való alkalmazásának sérelme nélkül.

(2) A 120. cikk sérelme nélkül a személyzeti szabályzat és az alkalmazottak foglalkoztatási feltételei által az egyes intézményekre átruházott hatásköröket saját személyzetének vonatkozásában a Hivatal gyakorolja.

113. cikk

Kiváltságok és mentességek

Az Európai Községek kiváltságairól és mentességeiről szóló jegyzőkönyvet a Hivatalra alkalmazni kell.

114. cikk

Felelősség

(1) A Hivatal szerződéses felelősségére az adott szerződésre alkalmazandó jog az irányadó.

(2) A Hivatal által kötött szerződés választottbírósi kikötése alapján a határozathozatal a Bíróság hatáskörébe tartozik.

(3) A szerződésen kívüli felelősség esetében – a tagállami jogszabályok közös alapelveivel összhangban – a Hivatal téríti meg a szervezeti egységei vagy alkalmazottai által feladataik ellátása során okozott károkat.

(4) A (3) bekezdésben említett kártérítéssel összefüggő jogvitákra a Bíróság rendelkezik hatáskörrel.

(5) A Hivatal alkalmazottainak a Hivatallal szemben fennálló személyes felelősségére a rájuk vonatkozó személyzeti szabályzatban, illetve a foglalkoztatási feltételekben megállapított rendelkezések az irányadók.

115. cikk

Nyelvek

(1) A közösségi védjegybejelentést az Európai Község hivatalos nyelveinek egyikén kell benyújtani.

(2) A Hivatal nyelvei az angol, a francia, a német, az olasz és a spanyol.

(3) A bejelentőnek meg kell jelölnie a Hivatal nyelvei közül egy második nyelvet, amelynek használatát a felszólalási, a megszünés megállapítására irányuló, illetve a törlési eljárás lehetséges nyelveként elfogadják.

Ha a bejelentést nem a Hivatal nyelveinek egyikén nyújtották be, a Hivatal gondoskodik a 26. cikk (1) bekezdésének megfelelő bejelentésnek a bejelentő által megjelölt nyelvre történő lefordításáról.

(4) Ha a közösségi védjegy bejelentője egyedül vesz félként részt a Hivatal előtt folyó eljárásban, az eljárás nyelve az a nyelv lesz, amelyen a közösségi védjegybejelentést benyújtották. Ha a bejelentés nem a Hivatal nyelveinek egyikén készült, a Hivatal az írásbeli közléseket a bejelentőhöz az utóbbi által a bejelentésben megjelölt második nyelven teszi meg.

(5) A felszólalást, a megszünés megállapítására irányuló, illetve a törlési kérelmet a Hivatal nyelveinek egyikén kell benyújtani.

(6) Ha az a nyelv, amelyen – az (5) bekezdésnek megfelelően – a felszólalást, illetve a megszünés megállapítására irányuló vagy a törlési kérelmet benyújtják, azonos azzal, amelyen a védjegybejelentést benyújtották, vagy amelyet a bejelentésben második nyelvként megjelöltek, az eljárás nyelve ez a nyelv lesz.

Ha az a nyelv, amelyen – az (5) bekezdésnek megfelelően – a felszólalást, illetve a megszünés megállapítására irányuló vagy a törlési kérelmet benyújtják, nem azonos azzal, amelyen a védjegybejelentést benyújtották, vagy amelyet a bejelentésben második nyelvként megjelöltek, a felszólalást benyújtó, illetve a megszünés megállapítását vagy a törlést kérő félnek saját költségén kell elkészítenie a felszólalás vagy a kérelem fordítását arra a nyelvre, amelyen – feltéve, hogy a Hivatal nyelveinek egyike – a védjegybejelentést benyújtották, vagy amelyet a bejelentésben második nyelvként megjelöltek. A fordítást a végrehajtási rendeletben megjelölt határidőn belül kell benyújtani. Az eljárás nyelve az a nyelv lesz, amelyre a felszólalást vagy a kérelmet lefordították.

(7) A felszólalási, a megszünés megállapítására irányuló, a törlési vagy a fellebbezési eljárásban részt vevő felek megállapodhatnak abban, hogy az eljárás nyelve az Európai Község egy másik hivatalos nyelve legyen.

116. cikk

Meghirdetés, bejegyzés a lajstromba

(1) A 26. cikk (1) bekezdésének megfelelő közösségi védjegybejelentést és minden egyéb olyan tájékoztatást, amelynek meghirdetését e rendelet vagy a végrehajtási rendelet előírja, az Európai Község valamennyi hivatalos nyelvén meg kell hirdetni.

(2) A közösségi védjegy-lajstromba tett bejegyzést az Európai Község valamennyi hivatalos nyelvén be kell jegyezni.

(3) Kétség esetén a Hivatal nyelvei közül az azon a nyelven készült szöveg a hiteles, amelyen a közösségi védjegybejelentést benyújtották. Ha a bejelentést az Európai Közösség olyan hivatalos nyelvén nyújtották be, amely nem a Hivatal nyelveinek egyike, a bejelentő által másodikként megjelölt nyelven készült szöveg a hiteles.

117. cikk

A Hivatal működéséhez szükséges fordítói szolgáltatásokat – működésének megkezdését követően – az Unió szerveinek fordítóközpontja nyújtja.

118. cikk

A törvényesség ellenőrzése

(1) A Hivatal elnöke olyan aktusainak törvényességét, amelyek ellenőrzését a közösségi jog nem utalja más szerv hatáskörébe, valamint a 133. cikk alapján a Hivatal mellett működő költségvetési bizottság aktusainak törvényességét a Bizottság ellenőrzi.

(2) A Bizottság elrendeli az (1) bekezdésben említett jogsértő aktus megváltoztatását vagy megsemmisítését.

(3) Bármelyik tagállam vagy az, akit az ügy közvetlenül és személyesen érint, az (1) bekezdésben említett – kifejezett vagy hallgatólagos – aktusok törvényességének kivizsgálása céljából a Bizottsághoz fordulhat. Az érintett fél a szóban forgó aktusról való tudomásszerzéstől számított 15 napon belül fordulhat a Bizottsághoz. A Bizottság határozatát egy hónapon belül hozza meg. Ha e határidőn belül nem születik határozat, a kérelmet elutasítottaknak kell tekinteni.

2. FEJEZET

A HIVATAL VEZETÉSE

119. cikk

Az elnök hatásköre

(1) A Hivalt az elnök vezeti.

(2) Az elnök e célból különösen a következő feladat- és hatáskörökkel rendelkezik:

- a) megteszi a Hivatal működésének biztosításához szükséges valamennyi intézkedést, ideértve a belső igazgatási utasítások elfogadását és a közlemények közzétételét;
- b) javaslatot tehet a Bizottságnak az e rendelet, a végrehajtási rendelet, a fellebbezési tanácsok ügyrendje, a díjrendelet és bármely más, a közösségi védjegyet érintő szabály módosítására az Igazgatótanáccsal és – a díjrendelet és e rendelet költségvetési rendelkezései esetén – a költségvetési bizottsággal való egyeztetést követően;

- c) elkészíti a Hivatal bevételeire és kiadásaira vonatkozó előirányzatokat, valamint végrehajtja a költségvetést;
- d) évente jelentést terjeszt a Bizottság, az Európai Parlament és az igazgatótanács elé;
- e) gyakorolja a 112. cikk (2) bekezdésében megállapított jogköröket az alkalmazottak felett;
- f) hatáskörét átruházhatja.

(3) Az elnök munkáját egy vagy több elnökhelyettes segíti. Az elnököt távollétében vagy akadályoztatása esetén az igazgatótanács által megállapított eljárásnak megfelelően az elnökhelyettes vagy az elnökhelyettesek egyike helyettesíti.

120. cikk

A vezető tisztviselők kinevezése

(1) A Hivatal elnökét az igazgatótanács által összeállított – legfeljebb három jelöltet tartalmazó – listáról a Tanács nevezi ki. Az elnököt – az igazgatótanács javaslata alapján – a Tanács menti fel.

(2) Az elnök megbízatása legfeljebb öt évre szól. A megbízatás megújítható.

(3) A Hivatal elnökhelyettesének vagy elnökhelyetteseinek kinevezésére és felmentésére – az elnökkel folytatott tanácskozást követően – az (1) bekezdésben foglaltakat kell alkalmazni.

(4) Az e cikk (1) és (3) bekezdésében említett tisztviselők felett a fegyelmi jogkört a Tanács gyakorolja.

3. FEJEZET

AZ IGAZGATÓTANÁCS

121. cikk

Megalakítás és hatáskör

(1) E rendelettel létrejön a Hivatal mellett működő igazgatótanács. A költségvetési bizottság számára az 5. fejezetben biztosított hatáskörök – a költségvetési és pénzügyi ellenőrzés – sérelme nélkül az igazgatótanács hatáskörébe a következők tartoznak.

(2) Az igazgatótanács összeállítja a 120. cikkben említett jelöltek listáját.

(3) Az igazgatótanács a 143. cikk (3) bekezdésének megfelelően meghatározza azt az időpontot, amelytől kezdődően közösségi védjegybejelentés nyújtható be.

(4) Az igazgatótanács a Hivatal felelősségi körébe tartozó ügyekben az elnök részére tanácsot ad.

(5) A Hivatal általi vizsgálatra vonatkozó iránymutatások elfogadását megelőzően és az e rendeletben előírt egyéb esetekben az igazgatótanács véleményét ki kell kérni.

(6) Az igazgatótanács az elnök és a Bizottság számára véleményt adhat, továbbá azoktól tájékoztatást kérhet, ha ezt szükségesnek tartja.

122. cikk

Összetétel

(1) Az igazgatótanács a tagállamok és a Bizottság egy-egy képviselőjéből, valamint azok helyetteseiből áll.

(2) Az igazgatótanács tagjainak munkáját – ügyrendjének megfelelően – tanácsadók vagy szakértők segíthetik.

123. cikk

Elnökség

(1) Az igazgatótanács tagjai közül elnököt és elnökhelyettest választ. Az elnökhelyettes hivatalból helyettesíti az elnököt, ha az tevékenységének ellátásában akadályoztatva van.

(2) Az elnök és az elnökhelyettes megbízatása három évre szól. Megbízatásuk megújítható.

124. cikk

Ülések

(1) Az igazgatótanács üléseit az igazgatótanács elnöke hívja össze.

(2) Az igazgatótanács eltérő rendelkezése hiányában a Hivatal elnöke részt vesz annak tanácskozásain.

(3) Az igazgatótanács évente egyszer rendes ülést tart; ezen túlmenően ülést tart elnökének kezdeményezésére, valamint a Bizottság, illetve a tagállamok egyharmadának kérelmére.

(4) Az igazgatótanács ügyrendet fogad el.

(5) Az igazgatótanács határozatait a tagállamok képviselői egyszerű többségének szavazata alapján hozza meg. A tagállamok képviselőinek háromnegyedes szavazattöbbsége szükséges azonban azoknak a határozatoknak a meghozatalához, amelyeket az igazgatótanács a 120. cikk (1) és (3) bekezdése alapján reá ruházott hatáskörben eljárva hoz. A tagállamok mindkét esetben egy-egy szavazattal rendelkeznek.

(6) Az igazgatótanács üléseire megfigyelőket hívhat meg.

(7) Az igazgatótanács titkárságáról a Hivatal gondoskodik.

4. FEJEZET

AZ ELJÁRÁSOK VÉGREHAJTÁSA

125. cikk

Hatáskör

Az e rendeletben megállapított eljárásokban határozathozatalra a következők jogosultak:

- a) az elbírálók;
- b) a felszólalási osztályok;
- c) a védjegy-igazgatási és jogi osztály;
- d) a törlési osztályok;
- e) a fellebbezési tanácsok.

126. cikk

Az elbírálók

A közösségi védjegybejelentés tárgyában a határozatot a Hivatal nevében az elbíráló hozza meg, ideértve a 36., 37., 38. és 66. cikkben említett ügyeket is, kivéve, ha azok a felszólalási osztály hatáskörébe tartoznak.

127. cikk

Felszólalási osztályok

(1) A felszólalási osztály feladata a határozathozatal a közösségi védjegybejelentéssel szemben benyújtott felszólalás tárgyában.

(2) A felszólalási osztály három tagból áll. A tagok legalább egyének jogi végzettséggel kell rendelkeznie.

128. cikk

A védjegy-igazgatási és jogi osztály

(1) A védjegy-igazgatási és jogi osztály feladata az e rendeletben előírt olyan határozatok meghozatala, amelyek nem tartoznak az elbírálók, a felszólalási osztályok vagy a törlési osztályok hatáskörébe. Felelős különösen a közösségi védjegylajstromba tett bejegyzésekkel összefüggő határozatok meghozataláért.

(2) A védjegy-igazgatási és jogi osztály vezeti a hivatásos képviselők 89. cikkben említett jegyzékét.

(3) Az osztály határozatait tagjainak egyike hozza meg.

129. cikk

A törlési osztályok

(1) A törlési osztály feladata a határozathozatal a közösségi védjegyoltalom megszűnésének megállapítása és a közösségi védjegy törlése tárgyában.

(2) A törlési osztály három tagból áll. A tagok legalább egyikének jogi végzettséggel kell rendelkeznie.

130. cikk

A fellebbezési tanácsok

(1) A fellebbezési tanácsok feladata az elbírálók, a felszólalási osztályok, a védjegy-igazgatási és jogi osztály, valamint a törlési osztályok határozatai ellen benyújtott fellebbezések elbírálása.

(2) A fellebbezési tanács három tagból áll. A tagok közül legalább kettőnek jogi végzettséggel kell rendelkeznie.

131. cikk

A fellebbezési tanácsok tagjainak függetlensége

(1) A fellebbezési tanácsok tagjait – az elnököket is ideértve – a 120. cikkben megállapított eljárásnak megfelelően a Hivatal elnöke megbízatási idejére, öt évre nevezik ki. Ezen időtartam alatt hivatalukból nem mozgathatók el, kivéve, ha elmozdításukat alapos ok indokolja, és a Bíróság az őket kinevező testület kéreleme alapján ilyen értelmű határozatot hoz. A tagok megbízatása megújítható.

(2) A fellebbezési tanácsok tagjai függetlenek. A tagokat határozatuk meghozatal során semmilyen utasítás nem köti.

(3) A fellebbezési tanácsok tagjai nem lehetnek elbírálók, illetve a felszólalási osztályok, a védjegy-igazgatási és jogi osztály vagy a törlési osztályok tagjai.

132. cikk

Kizárás és kifogás

(1) Az elbírálók, illetve a Hivatalon belül létrehozott osztályok vagy a fellebbezési tanácsok tagjai nem vehetnek részt az eljárásban, ha az ügyhöz személyes érdekük fűződik, vagy ha korábban

valamelyik fél képviselőjeként az ügyben eljárak. A felszólalási osztályok három tagja közül kettőnek olyannak kell lennie, aki nem vett részt a bejelentés vizsgálatában. A törlési osztályok tagjai nem járhatnak el, ha a lajstromozás vagy a felszólalás tárgyában folyó eljárásban a jogerős határozat meghozatalában részt vettek. A fellebbezési tanácsok tagjai nem vehetnek részt a fellebbezés elbírálásában, ha a fellebbezéssel megtámadott határozat meghozatalában részt vettek.

(2) Ha az osztály vagy fellebbezési tanács tagja úgy ítéli meg, hogy az (1) bekezdésben említett vagy bármely más okból az eljárásban nem vehet részt, erről tájékoztatja az osztályt vagy a tanácsot.

(3) Az elbírálók, az osztályok vagy a fellebbezési tanácsok tagja ellen az (1) bekezdésben említett ok, vagy elfogultság gyanúja miatt bármelyik fél kifogást emelhet. A kifogást el kell utasítani, ha a fél úgy tett meg valamely eljárási cselekményt, hogy az annak alapját képező okról tudomása volt. A kifogás nem alapulhat az elbíráló vagy a tag állampolgárságán.

(4) Az osztály vagy fellebbezési tanács a (2) és (3) bekezdésben meghatározott esetekben a kifogásról az érintett tag részvétele nélkül határoz. E határozat meghozatalának céljaira azt a tagot, aki visszalépett, vagy aki ellen kifogást emeltek, jelentettek be, a póttag váltja fel.

5. FEJEZET

KÖLTSÉGVETÉS ÉS PÉNZÜGYI ELLENŐRZÉS

133. cikk

A költségvetési bizottság

(1) E rendelettel létrejön a Hivatal mellett működő költségvetési bizottság. A költségvetési bizottság az e fejezetben és a 39. cikk (4) bekezdésben reá ruházott hatáskörökkel rendelkezik.

(2) A 121. cikk (6) bekezdését, a 122. és a 123. cikket, valamint a 124. cikk (1)–(4), (6) és (7) bekezdéseit a költségvetési bizottságra megfelelően alkalmazni kell.

(3) A költségvetési bizottság határozatait a tagállamok képviselői egyszerű többségének szavazatával hozza meg. A tagállamok képviselőinek háromnegyedes szavazattöbbsége szükséges azonban azoknak a határozatoknak a meghozatalához, amelyeket a költségvetési bizottság a 39. cikk (4) bekezdése, a 135. cikk (3) bekezdése és a 138. cikk alapján reá ruházott hatáskörben eljárva hoz. A tagállamok mindegyik esetben egy-egy szavazattal rendelkezik.

134. cikk

Költségvetés

(1) A Hivatal bevételi és kiadási előirányzatait pénzügyi évenként kell elkészíteni, és azokat a Hivatal költségvetésében fel kell tüntetni; a pénzügyi év a naptári évnek felel meg.

(2) A költségvetésben szereplő bevételeknek és kiadásoknak egyensúlyban kell lenniük.

(3) Az egyéb bevételi források sérelme nélkül a bevételek fedezetül a díjrendelet alapján fizetendő díjak teljes összege és az Európai Közösségek költségvetése Bizottságra vonatkozó fejezetének külön címében szereplő, szükséges mértékű támogatás szolgál.

135. cikk

A költségvetés elkészítése

(1) Az elnök évente elkészíti a Hivatal következő évi bevételeire és kiadásaira vonatkozó előirányzatokat, és azt legkésőbb minden év március 31-ig – a létszámtervvel együtt – megküldi a költségvetési bizottság részére.

(2) Ha a költségvetés közösségi támogatást irányoz elő, a költségvetési bizottság azt haladéktalanul továbbítja a Bizottságnak, amely azt továbbítja a Közösségek költségvetési hatóságának. A Bizottság az előirányzathoz alternatív előirányzattal együtt véleményét csatolhatja.

(3) A költségvetést a költségvetési bizottság fogadja el, amely tartalmazza a Hivatal létszámtervét. Ha a költségvetési előirányzatok a Közösségek költségvetéséből folyósítandó támogatást tartalmaznak, a Hivatal költségvetését szükség szerint módosítani kell.

136. cikk

Pénzügyi ellenőrzés

A Hivatal kiadásokra vonatkozó kötelezettségvállalásainak és kifizetéseinek, valamint bevételei meglétének és beszedésének ellenőrzését a költségvetési bizottság által kinevezett pénzügyi ellenőr végzi.

140. cikk

Közösségi végrehajtási rendelkezések

(1) E rendelet végrehajtásának szabályait végrehajtási rendeletben kell megállapítani.

137. cikk

Könyvvizsgálat

(1) Az elnök legkésőbb minden év március 31-ig továbbítja a Bizottságnak, az Európai Parlamentnek, a költségvetési bizottságnak és a Számvevőszéknek az előző pénzügyi év bevételeinek és kiadásainak mérlegét. A Számvevőszék a mérleget a Szerződés 188c. cikkének megfelelően vizsgálja meg.

(2) A költségvetési bizottság teljesítettnek nyilvánítja a Hivatal elnökének feladatát a költségvetés végrehajtása tekintetében.

138. cikk

Pénzügyi szabályzat

A költségvetési bizottság az Európai Közösségek Számvevőszékével és a Bizottsággal folytatott konzultációt követően – különösen a Hivatal költségvetésének elkészítésére és végrehajtására szolgáló eljárást meghatározó – belső pénzügyi szabályzatot fogad el. Amennyiben az a Hivatal sajátos jellegével összeegyeztethető, a pénzügyi szabályzat a Közösség által létrehozott más szervek tekintetében elfogadott pénzügyi szabályzatokon alapul.

139. cikk

A díjrendelet

(1) A díjrendelet különösen a díjak összegét és befizetésük módját határozza meg.

(2) A díjak összegét úgy kell megállapítani, hogy a belőlük származó bevétel elvben elegendő legyen a Hivatal költségvetési egyensúlyának biztosításához.

(3) A díjrendeletet a 141. cikkben megállapított eljárásnak megfelelően kell elfogadni és módosítani.

XIII. CÍM

ZÁRÓ RENDELKEZÉSEK

(2) Az előző cikkekben megállapított díjakon túl további díjak állapíthatók meg a következő esetekben, a végrehajtási rendeletben előírt részletes szabályoknak megfelelően:

1. a közösségi védjegybejelentésben szereplő megjelölés módosítása;

2. a lajstromozási díj késedelmes megfizetése;
3. a védjegyokirat másolatának kiadása;
4. a közösségi védjegyoltalom átruházásának bejegyzése;
5. a használati engedély vagy a közösségi védjegy tekintetében fennálló más jog bejegyzése;
6. a használati engedély vagy a közösségi védjegybejelentés tekintetében fennálló más jog bejegyzése;
7. a használati engedély vagy más jog bejegyzésének törlése;
8. a közösségi védjegy lajstromozott alakjának módosítása;

9. a lajstromkivonat kiadása;

10. az iratokba való betekintés;

11. az ügyiratok másolatainak kiadása;

12. a bejelentés hiteles másolatainak kiadása;

13. az ügyiratokban szereplő adatok közlése;

14. a visszatérítendő eljárási költségek megállapításának felülvizsgálata.

(3) A végrehajtási rendeletet és a fellebbezési tanácsok ügyrendjét a 141. cikkben megállapított eljárásnak megfelelően kell elfogadni és módosítani.

141. cikk

A végrehajtási szabályok elfogadására szolgáló bizottság és eljárás létrehozása

(1) A Bizottság munkáját a díjakkal, a végrehajtási szabályokkal és a Belső Piaci Harmonizációs Hivatal (védjegyek és formatervezési minták) fellebbezési tanácsainak eljárásával foglalkozó bizottság segíti, amely a tagállamok képviselőiből áll, és amelynek elnöke a Bizottság képviselője.

(2) A Bizottság képviselője a bizottság elé terjeszti az elfogadandó intézkedések tervezetét. A bizottság, az elnök által az ügy sürgősségétől függően megállapított határidőn belül, véleményt nyilvánít a tervezetről. Az olyan határozatok esetében, amelyeket a Bizottság javaslata alapján a Tanácsnak kell elfogadnia, a véleményt a Szerződés 148. cikkének (2) bekezdésében megállapított többséggel kell meghozni. A tagállamok képviselőinek

szavazatait a bizottságon belül az említett cikkben leírt módon kell súlyozni. Az elnök nem szavaz.

A Bizottság a tervezett intézkedést elfogadja, ha az a bizottság véleményével összhangban van.

Ha a tervezett intézkedés a bizottság véleményével nincs összhangban, vagy az nem nyilvánított véleményt, a Bizottság a meghozandó intézkedésről haladéktalanul javaslatot tesz a Tanácsnak. A Tanács minősített többséggel jár el.

Ha a Tanács a javaslat benyújtásától számított három hónapon belül nem hoz döntést, a javasolt intézkedést a Bizottság fogadja el, kivéve ha a Tanács egyszerű többséggel eljárva az intézkedés ellen foglalt állást.

142. cikk

Összeegyeztethetőség más közösségi jogszabályokkal

E rendelet nem érinti a mezőgazdasági termékek és az élelmiszerek földrajzi árujelzőinek és eredetmegjelöléseinek oltalmáról szóló 1992. július 14-i 2081/92/EGK tanácsi rendeletet ⁽¹⁾ és különösen annak 14. cikkét.

143. cikk

Hatálybalépés

(1) Ez a rendelet az Európai Közösségek Hivatalos Lapjában való kihirdetését követő 60. napon lép hatályba.

(2) A tagállamok az e rendelet hatálybalépését követő három éven belül megteszik a 91. és a 110. cikk végrehajtásához szükséges intézkedéseket, és ezekről az intézkedésekről haladéktalanul tájékoztatják a Bizottságot.

(3) A közösségi védjegybejelentések a Hivatal elnökének ajánlása alapján az igazgatótanács által meghatározott időponttól kezdődően nyújthatók be a Hivatalhoz.

(4) A (3) bekezdésben említett időpontot megelőző három hónapon belül benyújtott közösségi védjegybejelentéseket az említett időpontban benyújtott bejelentéseknek kell tekinteni.

⁽¹⁾ HL L 208., 1992.7.24., 1. o.

Ez a rendelet egészében kötelező és közvetlenül alkalmazandó valamennyi tagállamban.

Kelt Brüsszelben, 1993. december 20-án.

a Tanács részéről

az elnök

A. BOURGEOIS
